

ಪ್ರಕರಣ

ನವೆಂಬರ್

1991

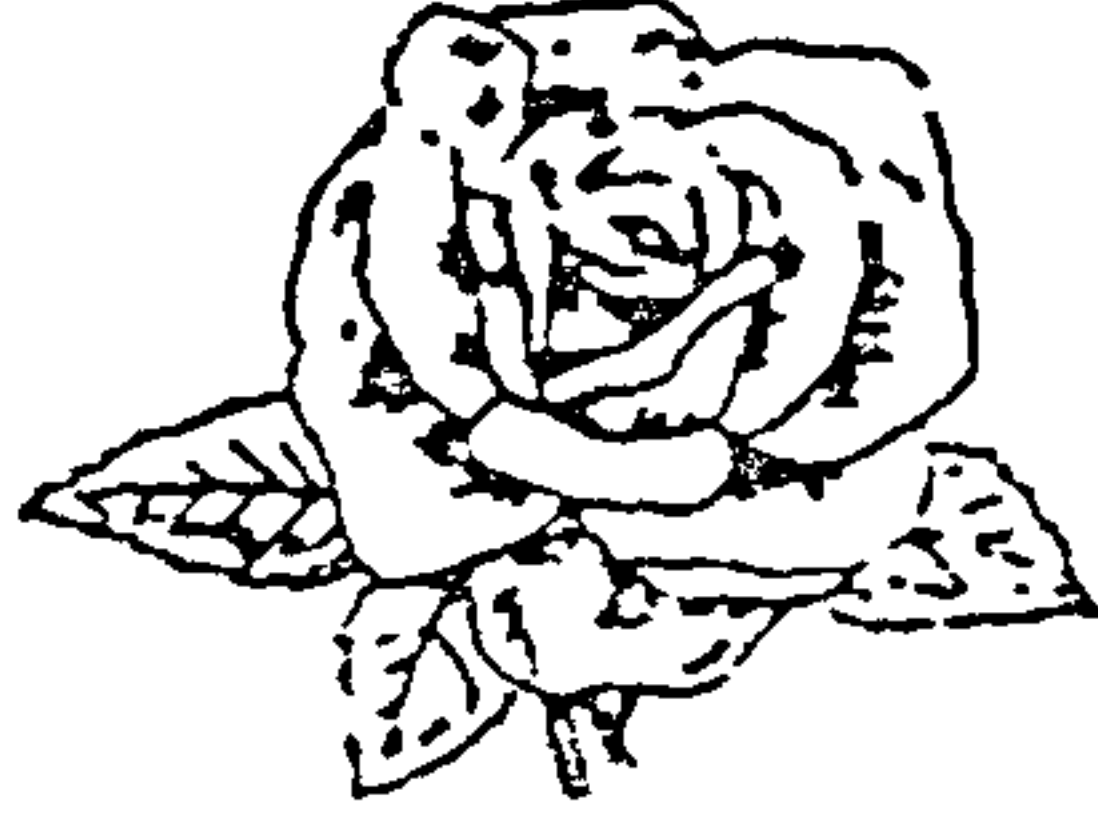
ತೆರಿಕೆಯ ಕಾರಂಜಿ

- ಪ್ರಕಾಶ್
- ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ
- ರಾ. ಶಿ.
- ಶಿವು
- ಸಿ. ಆರ್. ಸತ್ಯ
- ಬಿ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಪ್ಪ
- ಜಿಜ್ಞಾಸು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
- ನಳಿನಿ ಪ್ರಸಾದ್
- ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
- ಶಾಂತಾ ರಘು

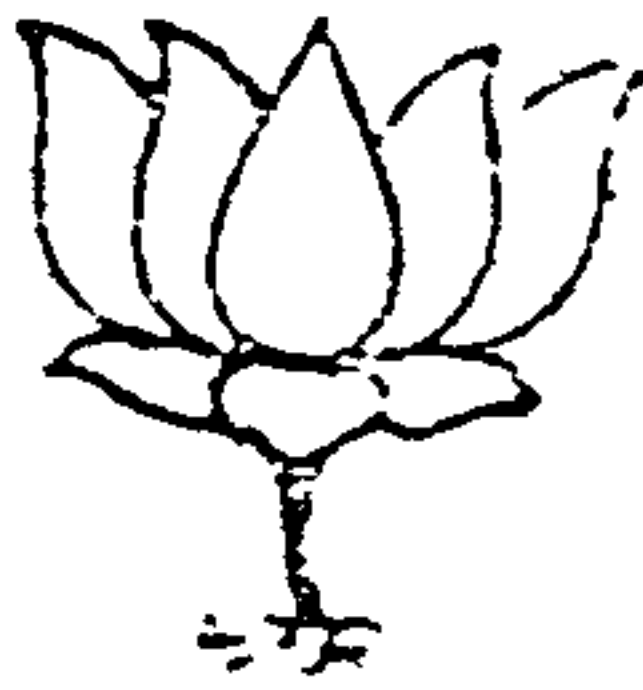
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ವಿಜೇಂದ್ರೇಶ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪುಟ ೯

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೯೧

ಸಂಚಿಕೆ ೨

“ಆಹಾ, ಎಂತಹ ಸುಂದರ ತಾಣ ! ಇಲ್ಲಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಸರೋವರ, ಹತ್ತಿರ ದಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಳ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆ, ಭೂಲೋಕ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗ ಅಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು ಕಣೇ” ಅಂತ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗೆ ಹೇಳಿತಂತೆ. ಈ ಕಪ್ಪೆ ಜೋಡಿ, ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿನ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಪಾಟ್‌ಹೋಲ್‌ಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ಈಗ ಅಪ್ರಸ್ತುತ.

<p>ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು ; ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ</p> <p>ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್</p>	<p>ಚಂದಾ ವಿವರ :</p> <p>ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ 250 ರೂ.</p>	<p>ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003</p> <p>ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ</p>
--	---	--

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
“ಸ್ವಾಟಿಸ್ಸು ಕೋ”	ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	6
ಆಮೆ ಮೊಲದ ಕತೆ	ರಾ. ಶಿ.	8
ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು	ಶಿವು	13
ವಾಕಿಂಗ್ ದೋಸ್ತಿಗಳು	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ	15
ಇನ್ಸ್‌ಸ್ಟಾಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಜ್ವರ	ಬಿ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಪ್ಪ	18
ವರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ !	ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ	19
ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂದು	ನಳಿನೀ ಪ್ರಿಯ	25
ಬ್ಯಾಂಕ್ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಯ ಬವಣೆ	ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	28
ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್	ಶಾಂತಾ ರಘು	35

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೯

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಎಲೆ (ಮೈತ್ರೇಯಿ), ಆತ್ಮನನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು. ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಮನನ ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೈತ್ರೇಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿದು. ಜಗತ್ತು ತನಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು, ಸಂಪತ್ತು, ಆಳುಕಾಳುಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ತನಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಿಯತಮವಾದ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು, ಕೇಳಬೇಕು, ಮನನ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದಿದರ ಆಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

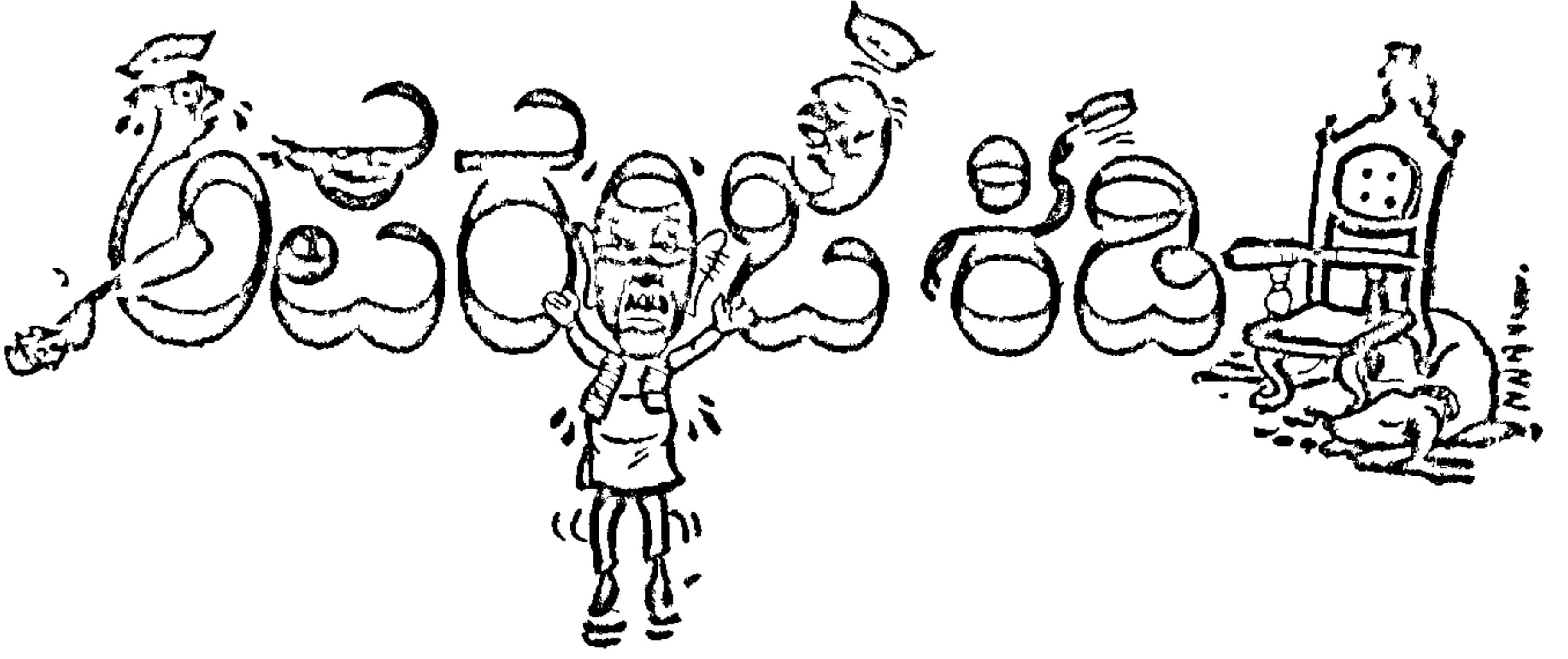
ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇಹವೇ ಆತ್ಮ ಸಂಬ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಗ್ರಾನೈಟ್ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಆನೆ ದಂತಕ್ಕೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗಂಧ, ತೇಗ, ಹೊನ್ನೆ, ಬೀಟೆ, ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮಗಾಗಿ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಸುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ, ಸುಳ್ಳರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಸುಳ್ಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ.

ಪರವರ್ತನಾ ಬಾಂಬ್‌ಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಬಲಗಳು ದೊರಕುವವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ—ಅಣುಬಾಂಬ್ ಮೇಲೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಜನನಾಯಕರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ತಾವೇನೋ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಈ ಪದವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಓಂದೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ನೈಋತ್ಯ ರೈಲ್ವೆ ವಲಯ ಈಗಿಲ್ಲ.

—ಜಾಫರ್ ಶರೀಫ್.

ರೈಲ್ವೆ ಸಚಿವರು 'ನೈ' ಅಂದರೇನೋ ?

*

*

*

ಮೋಸಸ್ ಕಿಷ್ಕಾನುಯಿ, ನೋವಿನಲ್ಲೂ ಓಡಿ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಪಡೆದರು.

—ಕ್ರೇಡೆ ಸುದ್ದಿ.

ಅವರನ್ನೇಗ ಕಿಷ್ಕಾನುಯಿ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು !

*

*

*

ರಾವ್ ಸರ್ಕಾರ ಪತನ ಸಂಭವ.

—ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದಸ್ವಾಮಿ.

ಈಗ ರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಗುರುಪಾದವೇ ಗತಿ !

*

*

*

ವಿದ್ಯುತ್ ಮೊಟರನ್ನು ಹಿಂದೋಡಿಸಿ ಮೋಸ; ಬಂಧನ.

—ಸುದ್ದಿ.

ಇದು ನಡೆದದ್ದು ಎಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತೆ ? ದೀಪಾಂಜಲಿ ನಗರದಲ್ಲಿ !!

*

*

*

ಮುದ್ರಣ ಕಾಗದ ಆಮದು ಸರಾಗಗೊಳಿಸಲು ಕರೆ.

—ಸುದ್ದಿ.

ಈಗಲೂ ಸ-ರಾಗವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯಲ್ಲ ?

*

*

*

ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರಕ್ಕಿಂತ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಮಾಡಿದ
ಕೆಲಸಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು.

—ವಿ. ಬಿ. ಸಿಂಗ್

ಹೀಗಾದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿ !

*

*

*

ಮಾತು ಬದುಕಿನ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆ ಆಗಬೇಕು.

—ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಹಾಗಾದರೆ ರಾಜಕೀಯದ ಗತಿ ? ?

*

*

*

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದ 100 ದಿನಗಳ ಆಡಳಿತ.

—ಶೀರ್ಷಿಕೆ.

ನರ-ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲಿ !

*

*

*

ನನ್ನನ್ನು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಾನೇ !

—ತಾರೆ ರೇಖಾ.

ಪರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯವರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ !

*

*

*

ಕಲೆ—ಅಕಾಡೆಮಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್‌ರಚಿಸುತ್ತೇವೆ.

—ಸಚಿವರು.

ಅವು ಆಖಾಡ-ಮಿಗಳಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು !

“ಸ್ವಾಟಸ್ಸು ಕೋ”

ಶಿವರಾಮ ಣರಂತ

ಎಂಪಿಗಳು ಕೂಡಿ ಅರೆದಿಹರು ಮದ್ದು
ಭಾರತವ ಕಾಡುತಿಹ ರೋಗವೆಲ್ಲಕು—ಖುದ್ದು !
ಬೇನೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಯಾರಿಗೇ ತಟ್ಟಿರಲಿ
ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದಗಳು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ
ಪ್ರಾಯಾಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂತೆಂತು ತಾನಿರಲಿ
ನಿಜಕು ನಾಟುವ ಮದ್ದು —ಬಲ್ಲಿರೇನು ?
ಯಾವ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲ ಗಳಿಸಿದವೋ ಬಿಡುಗಡೆಯ
ಅಟ್ಟಿದವೋ ದೇಶದಿಂ ಬ್ರಿಟಿಷರಾಡಳಿತೆಯ
ಆ ವರುಷ, ಆ ಮಾಸ. ಆ ದಿನವೆ ಆ ಮದ್ದು !
ಎಲ್ಲ ರೋಗಕು ಅದುವೆ ರಾಮಬಾಣ
ರಾಮಗೂ ಅದು ಬಾಣ, ಬಾಬರಗೂ ಬಾಣ
ಆ ಪುಣ್ಯ ದಿನ ನಮಗೆ ಪರಮ ಔಷಧವಕ್ಕು
ಏನನೆಂಬಿರಿ ಹೇಳಿ; ಇನ್ನೇಕೆ ಚಿಂತೆ
ಕೌಸಲ್ಯ ನಂದನ ರಾಮ ಎಂದೆ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ
ಮೊಗಲ ದೊರೆ ಬಾಬರನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಲಿ,
ಇವರೀರ್ಪರ ಸಮರ ಜೇಡ ನಮಗೆ
ಅದಕ್ಕೇರೆದ ಔಷಧವು—ಸ್ವಾಟಸ್ಸು ಕೋ !
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಾ ಕ್ರಾನಿಕ್ಕು ಬೇನೆಗಳು
ತದ್ಧಿ ನವು ದಾಟಿ ತಾನ್ ಮುಂಬಾರದಿರಲಿ !
ಭಾರತವ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದ ರೋಗಕ್ಕೆಲ್ಲ
ಇದೊಂದೆ ಔಷಧವು—ಎಂಪಿಗಳರೆದಿದ್ದು
ಜಾತಿ ವಿಷ ಹಬ್ಬಿಹುದು—ಭಾರತದಿ ಅತಿ ಅತಿ !

ಕೀಳು ಮೇಲೆಂಬ—ವ.ತ ರೂಢಿ ಬೇನೆಗಳು !
 ಮೈ ನಾರುತಿ, ಮೈ ಜಾರುತಿ—ಎಂಬ ರೋಗಗಳು
 ಓದಿನಲಿ, ಕಸುಬಿನಲಿ, ಕುಳಿತೇಳುವಲ್ಲಿ
 ಕುಡಿಸಬೇಕಾ ಮದ್ದು—ಸ್ವಾಟಸ್ಸು ಕೋ !
 ಸುದ್ದಿಯೆತ್ತಲು ಕೂಡ—ಹಳೆ ಬೇನೆಗಳ ಕಾಟ !
 ಸ್ವಾಟಸ್ಸು ಕೋ ! ಸ್ವಾಟಸ್ಸು ಕೋ—ಅದಕಂಟಿಕೋ !
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಾ ಯಾವತ್ತು ತರಲೆಗಳು
 ಆ ದಿನದವರೆಗಷ್ಟೆ—ಮುಂದೆ ಸ್ವಾಟಸ್ಸು ಕೋ !
 ಜಾಣರಲಿ ಜಾಣರೈ—ನಮ್ಮ ಎಂಪಿಗಳು !
 ಎಂಥವರ ಬಾಣವನು ಹೂಡಿಹರು ನೋಡಿ !

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸೈನ್ ಕ್ರೀಟ್

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ
 ಬೆಂಗಳೂರು 560058

ರಾ. ೨. ಹೇಳಿದ್ದು

ಆಮೆ ಮೊಲದ ಕತೆ

ಇಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಮೆ ಇತ್ತಂತೆ. ಭಾರವಾದ ಅದರ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊರುಕ್ಕೆ ಪುಟಾಣಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಇತ್ತಂತೆ. ನಮ್ಮೂರ ಪುರೋಹಿತರ ತರಹಾನೆ. ಅವರ ಹಾಗೇ ಆ ಆಮೆಯು ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಿರುಸಾಗಿ ಆಡೋದಂತೆ. ಆದರೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೂ ಬಲು ಚಾಣಸವಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಬೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೂಡ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಪಾಠ ಓದುಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಹಾಳೆ ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಆಗುತ್ತಂತೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಸ್ತರು ಇವನ ಹೆಸರು ಕೂಗಿದರೆ, ಇವ ಎದ್ದು ನೀತುಕೊಂಡು ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಷಕ್ಕದ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರು ಒಂದು ಹುಲಿ ಕುರಿ ಆಟವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ಇವನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇವನ ಬಡಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಲು ಬಿರುಸಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿಗಿತ್ತಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದರೆ ಆದೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಲ ಮಾತ್ರ ಹೆದರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. “ಏನಯ್ಯಾ ಆಮೆರಾಯ ! ನೀನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ, ಮನೆಗೆ ಹೆಂಡತೀನ ಕರಕೊಂಡು ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಪಾಪ ! ಅಕೆ ಮುದುಕಿ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರ್ತಾಳಲ್ಲಯ್ಯಾ ? ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಋಷಿ ಪಂಚಮಿ ವ್ರತವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಲ್ಲಯ್ಯಾ ?” ಎಂದು ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೇಳಿಸೋ ಹಾಗೆ ಛುಡಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನಂತೆ. ಒದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲು ಮುರಿದು ಕೈಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ ನೋಡು ಎಂದು ಆಮೆ ರೇಗಿ ಹೊಡೆಯುಕ್ಕೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧನಾದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಮೊಲ ನೂರಡಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಗ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿದ್ದ ಆಮೆ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಹುಡುಗಿಯರು ಇರೋದನ್ನು ಕಂಡು, ಬಾಯಿ ತುಂಬ ನಗ್ಗೆ ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಲೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತಿಲ್ಲವಂತೆ.

ಕಾಲೇಜ್ 'ಡೆ'ಗೋಸ್ಕರ ಆಟಪಾಟಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಮೊದಲ ದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಂತೆ. ಕುಮಾರಿ ಹರಿಣಿ ಮೂರು ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಳಾದಾಗ, ಮೊಲ ಹೋಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸುತ್ತಾ ಸಲ್ಲಿಸಿತಂತೆ. "ನಾನೂ ನೀನೂ ಜೋಡಿ, ಕೆರ ಬಿಚ್ಚೊಂಡೋಡಿ ಎಂದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡಿನ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥ ಈಗ ಆಯಿತು ನೋಡಿ ಹರಿಣಿ" ಎಂದು ಒಂದು ಠೇಕಾನೂ ಹಾಕ್ತಂತೆ. ಬಿರುಗಣ್ಣಿನ ಹರಿಣಿ, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ, ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡೀನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಬೆರಗು ಬೆರಗಾಗಿ ತನ್ನ ಉಂಗುಪ್ಪವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ "ಏನೆಲ್ಲಾ ಚೆಂದಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರೀ, ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೊಲ! ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೀತ ನಾಲಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತೆ ಆಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅರಳಿದಳಂತೆ. ಅರಳುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಮೊಲ "ಹಾಗಾದರೆ ನಾಡಿದ್ದು ಸಂಜೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಬರ್ತೀರಾ, ಎರಡು ಟಿಕೆಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದೆ" ಎಂದು ಗಾಳ ಎಸೆಯಿತಂತೆ. ಗಾಳ ಕಚ್ಚಿದಳಂತೆ ಹರಿಣಿ, ಅದಕ್ಕೇನು ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೊಲ, ಯಾವ ಪಿಕ್ಚರ್ ಹೌಸಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ದೊರಕಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳಂತೆ ಹರಿಣಿ. ಗಾಂಧಿ ಟಾಕೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಿಲಿನ್ ಮನ್ರೊ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕ್ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲಾ ನೆಹ್ರೂ ರಸ್ತೆ. ರಸ್ತೆ ಯಲ್ಲೇ ಆ ಟಾಕೀಸ್ ಇರೋದು. ನಾನು ಒಂದು ವಶಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ, ಕೇಳ್ತೀರಾ, ಅಂದನಂತೆ ಮೊಲ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಳಂತೆ ಹರಿಣಿ; ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರೆ ಸಮ್ಮತ ಅಲ್ಲವೇ ?

"ನೋಡಿ ಹರಿಣಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲೇಜಿಂದ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಹೋಗಿರ್ತೀನಿ, ನೀವೂ ಬಂದುಬಿಡಿ. ಅಲ್ಲೇ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯೋಣ. ಸಂಜೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ, ಏನಂತೀರಿ?" ಅಂದನಂತೆ ಮೊಲ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಳಂತೆ ಹರಿಣಿ; ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ಹ್ಲೂ ಅಂದಿತ್ತು.

ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಪೆವಿಲಿಯನ್ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇವರುಗಳು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಪೆವಿಲಿಯನ್ ಒಳಗೆ ಆಮೆ ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಇವರುಗಳು ಆಡಿದ ಮಾತು, ಹೂಡಿದ ಯೋಜನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು. ಮೊಲದ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಆಮೆ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆನ ಹೊರಳಿಸಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಮೆ ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಾಮೆ. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಗಂಟುಬಿದ್ದ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು

ಮಾದಿಗ್ಗಾರೆ ಕಣೋ. ಬಲು ಮಜವಾಗಿರುತ್ತೆ ಎರಡು ಲೋಟಾ ಕುಡಿಯೋ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಆಸ ತೋರಿಸಿದ. ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಓಡಬಂದೆಂದು ಎಂದೂ ಮೂಲ ಯೋಚಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತಂತೆ. ಎರಡು ಲೋಟಾ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು ಕುಡೀತು, ಮೊಲ. “ಏನೋ! ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲಿಗೆ ಸಗಸೆ ಒರಿದು ಅರೆದು ಒಡಿದ ಹಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಮೊಲ ಹೇಳಿತಂತೆ! ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಮಲಗಿರೋ. ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಹೋವ ರಾಯಿತು ಎಂದಿತಂತೆ ಪುಟ್ಟಾವು. ಅದೇ ಸರಿ ಕಣೋ ಅಂತ ಮೊಲ ಪುಟ್ಟಾವು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ, ಶಾಲು ಎಳೆದುಕೊಂಡಿತಂತೆ, ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ. ಮೊಲಗಳ ಮೂಗು ಬಲು ಧಂಡಿ ಇರುತ್ತೆ ನೋಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ. ಎರಡು ಗಂಟೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಹರಿಣಿ ಬರೋದು ನಾಲ್ಕುಕೈನೇ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರ್ತೀನಲ್ಲಾ ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಮೊಲಕ್ಕೆ.

ಇತ್ತ ಆಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೇ ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ನಡೆಯಿತಂತೆ. ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕ್ ಸೇರಿತಂತೆ. ಅಲ್ಲೇ ಕಾರಂಜಿ ಹತ್ತಿರ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತಂತೆ. 10 ನಿಮಿಷ ಆಯಿತು. 20 ಆಯಿತು. 30 ಮುಗಿಯಿತು. ದೂರದ ಪೋಲೀಸ್ ರಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ತಾಸು ಬಾರಿಸಿದರು. ಆಗ ಹರಿಣಿ ಬಂದಳು. ಬೆದರಿದ ಹರಿಣಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಪುಸ್ತಕ ಒಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಳು. ಎರಡೆರಡು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುವಳು; ಹಣೆಯನ್ನು ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಚ್ಚುವಳು. ಹೀಗೆ 15 ನಿಮಿಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಎದ್ದಳು ಹರಿಣಿ. ರೇಗಿದ್ದಳು ಹರಿಣಿ. ಕೆಂಪೇರಿದ್ದಳು ಹರಿಣಿ. ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಹರಿಣಿ.

ಕಾರಂಜಿ ಹತ್ತಿರ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಮೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ದಡಬಡಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹರಿಣಿ ಕೂತಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದ. ಹೊಸ ಸೂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸೆಂಟ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ.

“ಇದೇನು ಇಲ್ಲಿ! ಕುಮಾರಿ ಹರಿಣಿ. ಎನ್‌ಪ್ರೆಸ್ಸೋಗೆ ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡೆ. ಬಂದೆ; ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ! ಓಹೋ! ಗೊತ್ತಾಯ್ತು, ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಶಾಂತಿ ವಾತಾವರಣ ಅಂತ ಬಂದಿರಬೇಕು. ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಓದಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಬೆವತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ಜತೆಗೆ. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯೋಣ” ಅಂತ ಆದರದಿಂದ ಕರೆದನಂತೆ.

ಮೊಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿಣಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಆಮೆ ಜತೆಗೆ ಎಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ಸೋಗೆ ಹೋದಳಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡಂಬಿ ಕುರುಕುತ್ತಾ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ಆಮೆ ಒದಿದ ಅಲಂಕಾರದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿದಳಂತೆ ಹರಿಣಿ. ತಲೆದೂಗಿ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಕಿರಿದಾಗಿ ಬಿರಿದಳಂತೆ.

ಆಮೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನನಗೂ ಮೇಜುರಾಗಿದೆ, ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತಿದ್ದೆ. ನೀವೂ ಬಂದರೆ.... ಎಂದು ರಾಗ ಎಳೆಯಿತಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇನು, ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ. ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಮೇಟಿಗ ಹಾತ್ತಾಗಬಹುದು ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಅಂತ ಹರಿಣಿ ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

ಇಬ್ಬರೂ ಗಜಗಮನೆಯರಂತೆ ಸಾಲು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರ ವನ್ನು ಸೇರಿ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....

*

*

*

ಮೊಲಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಆಗಿತ್ತಂತೆ. ಕ್ರಾಪೆಲ್ಲಾ ಕೆದರಿ ಹೋಗಿತ್ತಂತೆ. ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕುವರೆಗೆ ರಿಫು ಅಂತ ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಓಡಿದನಂತೆ. ಪಾರ್ಕ್ ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದನಂತೆ. ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹರಿಣಿಯು ಕೂತಿದ್ದ ಕಡೆ ಹುಲ್ಲು ಹಸೆಮಣೆಯಂತೆ ಅದುಮಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಆಳತೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಇಲ್ಲೇ ಹರಿಣಿಯು ಕಾದಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಕೂತಿರಲಾರಳು ಎಂದು ಊಹಿಸಿ, ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಫಿ ಮಂದಿರ ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಶುರು ಮಾಡಿತಂತೆ. ಪಟೇಲ್ ಪಾರ್ಕಿನ ಸುತ್ತ ಕಾಫಿ ಹೋಟಲು ಗಳು, ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದಲ್ಲಿ ಕಾಳುಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರುವುದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ, ಆರಾವರೆ ಆಯಿತು ಅಂತ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರದ ಕಡೆ ಸಿಕ್ಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಓಡಿದನಂತೆ.

ಚಿತ್ರಮಂದಿರದ ಹೊಸಿಲನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದ ಹರಿಣಿಯನ್ನೂ, ಆಮೆಯನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ಸೀಟಿ ಹಾಕುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನಂತೆ.

ಇದರ ನೀತಿ “ತಾಳಿದವ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಾನು” ಎಂದು ನವ್ಯ ಅಡುಗೂಲಿಜ್ಜೆ ಆಮೆ ಮೊಲದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

“ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಉಪ್ಪು, ಸಕ್ಕರೆ, ಜಿಡ್ಡು ಎಲ್ಲಾ
ನಿಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಆಗ್ಲಿ”

ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸಪದಗಳು

೨೪

ಮಿದಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸಪದಗಳ ಟಂಕಸಾಲೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಟಂಕಿಸಿ (?) ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿ. ಜೈ ಭುವನೇಶ್ವರಿ !

ತೆಂಡೂಲ್ಕರಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಬಡಿದು, ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ ನೀರುಗಾಯಿ ಆಗುವಂತೆ ಚೆಚ್ಚಿ ಹಾಕುವುದು.

ಉದಾ:- “ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ರಂಗಪ್ಪನೋರ ತಂಗಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ನುಗ್ಗಿದ್ದ ನೋಡಿ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅವನು ರಂಗಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ. ರಂಗಪ್ಪ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತೆಂಡೂಲ್ಕರಿಕೆ ನೋಡುಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲಾರೀ”

ಮನಮೋಹನೀಯ ಹದ್ದಿನ ಕೊಕ್ಕಿನಂತಹ ಮೂಗು, ಬಿಳಿ ಗಡ್ಡ ಇರುವ ವದನ

ಉದಾ:- ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ !

ರಾಡು ಇನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುಲ್ಲವೇ “ರಮ್ಮಂಚೆಪ್ಪಿ.ವಾಡು ರಾಡು”

ಸೋನಿಯಾಂತರ: ನಿರಾಸಕ್ತ ಮನೋಭಾವ

ಉದಾ:- “ನಮ್ಮ ನಳಿನಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಟ ಆಡ್ತೊಂಡಿದ್ದು. ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ಯಾಕೋ ಮಂಕಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಸೋನಿಯಾಂತರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ತಿಳಿವಲ್ಲ”

ಬೋರಿಸ್ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಡುಕೊಂಡು ಬರುವುದು

ಉದಾ:- “ಸಿನಿಮಾ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಮುತಾತ
-ಕ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟದ್ರೂ ರೀ. ಸರ್ಕ್ ನಮ್ಮ ಲತಾ ಹೋಗಿ ಅವರ
ಬೋರಿಸ್‌ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಲು ನೋಡಿ”

ಗಾರ್ಬಿಯಾಟ ಮೋಸೆ ಮಣ್ಣು 7 ದಿರುವ ಜಟ್ಟಿಯ ಕುಸ್ತಿಯಾಟ

ಉದಾ:- “ಆಹಾ ಚಿನಾಲಿ, ಎದೆ ಸೀಳಿದರೆ ಎರಡು ಅಕ್ಷರ ಇಲ್ಲ. ಕ್ವಿಜ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ
ಫೆಸ್ಟ್ ಅಂತಾಳೆ. ಇವಳ ಗಾರ್ಬಿಯಾಟಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲ”

ಬಾಬ್ರಿ ತೆಪ್ಪ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆಕೊಡುವ ದೋಣಿ

ಉದಾ:- “ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವನಾಥ ಮೊನ್ನೆ ಕಾವೇರೀಲಿ ಮುಳುಗೇ ಹೋಗ್ತಿದ್ದರೀ.
ಸದ್ಯ ಯಾರೋ ಒಂದು ಬಾಬ್ರಿ ತೆಪ್ಪ ಅವನತ್ತ ನೂಕಿದ್ದು,
ಬದಿಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ನೋಡ್ತೀ”

ಅಕ್ರಮಣ (ಗಮನಿಸಿ! ಅಕ್ರಮಣ ಅಲ್ಲ) ಘಂಟೆಗೆ ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಿಲೋ
ಮೀಟರ್ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಚಂಡನ್ನು ಎಸೆಯುವಿಕೆ.

ಉದಾ:- “ಶಾರ್ಜಾದಲ್ಲಿ ಮನೋಜ್ ಪ್ರಭಾಕರನ ಅಕ್ರಮಣದ ಮಟ್ಟ ಏನೇನೂ
ಸಾಲದು.”

ವಾಕಿಂಗ್ ದೋಸ್ತಿಗಳು

ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಸದೆಯೋ ಹುಚ್ಚು ನನಗೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ದಿನ ನಿತ್ಯ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಕೂಲವೂ ಉಂಟು. ಅದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋ ನಮ್ಮಂಥವರೇ ಆದ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚೋದು. ಅವರ ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ಸಾಂಪ್ರತವನ್ನು ಕೇಳೋದು.

ಈಚೇಚೆಗೆ ನನಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಕರು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಸಿಕ್ತಾ ಇದ್ದರು, ನನ್ನ ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯನ್ನೂ ಬೀರ್ದಾ ಇದ್ದರು. ಬಿಳಿಕೆಂಚು ಮಿಶ್ರಿತ ಪೈ ಬಣ್ಣ. ಬೆಂಗಳೂರಿನವರ ಮಾಮೂಲಿ ಬಣ್ಣವಂತೂ ಅಲ್ಲ. ತಲೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿರೋ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಮಘ್ಲರ್ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬೆಚ್ಚಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡೋ ಈತ ಯಾರಿರಬಹುದು ಅಂತ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದೂ ಉಂಟು.

ಹೀಗಿರೋವಾಗ ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬರ್ದಾನೆ ತಕ್ಷಣ ನಿಂತರು.

“ಹಲೋ, ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್!” ಅಂದರು. ನಾನೂ “ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್!” ಅಂದೆ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಿಕ್ಕೈಲ್ ಗೋರ್ಬಚೇವ್” ಅಂತ ಸ್ವ:ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು.

“ನಾನು ಗುಂಡಣ್ಣ!” ಅಂತ ಕೈ ಚಾಚಿದೆ. ಅದರೆ ತಕ್ಷಣ ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು.

“ಏನಂದ್ರಿ, ನೀವು ಆ ರಶ್ಯಾದ ಗೋರ್ಬಚೇವೆ ? ಗೋರ್ಬೀನೆ ?” ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಗಿದೆ. “ಹೌದು ಮಿ. ಗುಂಡಣ್ಣ. ಆ ಗೋರ್ಬೀನೇ ನಾನು. ಯಾಕೆ, ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವೆ ?” ಅಂತ ಆತ ನಕ್ಕಿದರು.

“ಅಲ್ರೀ. ಸ್ವಾಮಿ ! ರಶ್ಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟ ಹತ್ತು ಹೋಳಾಗಿ ಒಡೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡಿದೆ. ಟಿ. ವಿ. ಯಲ್ಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನೇ ತೋರುತ್ತಿರೋವಾಗ. ನೀವು ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ನಮ್ಮ ಹೆಬ್ಬಾಳದಲ್ಲಿ-ಇದೀರಿ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಂಬೋಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ?” ಎಂದೆ.

“ನೀನು ಗುಂಪಾಣ್ಣನವರೆ. ಸಂಬಲಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ನಿಜ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಟಿ. ವಿ. ಯಲ್ಲಿ ನೋಡೋದು ನನ್ನನ್ನಲ್ಲ! ನನ್ನ ನಕಲಿಯನ್ನ! ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಬಂದು ನೆಲಸೋತನಕ ಆ ನಕಲಿನೇ ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋತಾನೆ ಬಿಡಿ. ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಾಪಸ್ ಹೋದ ರಾಯ್ತು ಅಂತ ಅಂದರು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ.

“ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿ?” ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೇ ನೋಡಿ.

“ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಿ? ಅವಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಇಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲೇ ಹೆಬ್ಬಾಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ಇದ್ದೀವಿ. ಜಾಗವಂತೂ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಒಗ್ಗೋಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ವಕ್ಕದ ಮನೆ ಸಂಕಮ್ಮ ದಿನಾ ಹಾಲು, ತರಕಾರಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪುಂಡು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರ ಅಂಬಾಸೆಡರ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಎಂ. ಜಿ. ರೋಡು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಕ್ತೀವಿ. ಮೊನ್ನೆ ರೈಸಾ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ರಾಮ ಮಂದಿರಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಬಂದಳು. ಈ ಸುತ್ತಾಟದಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಪಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀವಿ ನೋಡಿ”

“ಅಂದರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ವರ್ಮನೆಂಟ್ ರಿಕಾಣೆನೋ ಹೇಗೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗೋ ಶಾಂತಿ ಸುಖ ಪ್ರಪಂಚದ ಇನ್ನಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೆ ಹೇಳಿ. ರೈಸಳಿಗಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗೋ ದಂಟಿನ ಸೊಪ್ಪು, ಬೆಂಡೇಕಾಯಿ, ಆಗಾಗ ಸಿಗೋ ಹಾಲು, ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಏನಾದರೂ ನಮಗೆ ಒಂದು ಸೈಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟೋಕ್ಕೂ ತಯಾರಿ!”

ನನಗೆ ಇದೊಂದೂ ನಂಬೋಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿ.

“ನನಗ್ಯಾಕೋ ಇನ್ನೂ ಅನುಮಾನವೇ ಸಾರ್!” ಎಂದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು. “ಹೌದೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ!” ಅಂತ ತಲೆಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಘರ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದರು. ನೋಡಿದರೆ ಹಣೆ ಮೇಲ್ಬಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಲ್ಡ್ ಫೇಮಸ್ ಗೋರ್ಬಜೇವ್ ಮೆಚ್ಚಿ!

“ಈಗಲಾದರೂ ನಂಬಿಕೆ ಬಂತೆ?” ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರಾತ.

“ಹ್ಲೂಂ!” ಎಂದೆ.

“ಬಿಡುವಾದಾಗ ಖಂಡಿತಾ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ಮೊದ್ಲಾ ಕುಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿ
ರಂತೆ.

ನಾನಿನ್ನು ಬರಲೆ ? ಗುಡ್ ಡೇ !” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟರು.

ನಾನು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಹೋಗೋದನ್ನೇ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತೆ.

ತಕ್ಷಣ ಆ ಗುಂಗಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನ ಹೊಡೆದು ಯಾರೋ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಹಾಗಾ
ಯಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು ನನ್ನ ಭುಜ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭಾರಿ ಮೀಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಕುಸ್ತಿ ಪಟುವಾಗಿ
ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಏನು, ವಾಕಿಂಗ್ ಅಂತ ಬಂದು, ಹೀಗೆ ನಿಂತೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?” ಅಂತ—
ಅಚ್ಚು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ—ಕೇಳಿದರು.

“ಏನಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ ಆತ, ತಾನು ರಶ್ಯದ ಗೋರ್ಬಚೇವ್
ಅಂತ ಹೇಳೊಂಡು. ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತೆ.” ಅಂತ ವಿವರ ಕೊಟ್ಟೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆತ “ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಬಿಡಿ. ಅದರಲ್ಲೇನು ಅಂತಹ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡೋ ಸಂಗತಿ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

ನಾನು, “ಅಂದ್ಲಾಗೆ, ಮೈ ನೇಮ್ ಈಸ್ ಗುಂಡಣ್ಣ” ಅಂದೆ.

“ಐ ಯಾಮ್ ಸದಾಮ್ ಹುಸೇನ್!” ಅಂತ ಅನ್ನೋದೇ ಆತ !

ತಕ್ಷಣ ನಾನು ವಾಕಿಂಗ್ ಬಂದಿದೀನಿ ಅನ್ನೋದೇ ಮರೆತು ಮನೇ ಕಡೆಗೆ
ಜಾಗಿಂಗ್ ಅಲ್ಲ, ರನ್ನಿಂಗೇ ಮಾಡ್ಲೆ ! ಮಾಡ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಇರೋ
ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಗೋಪುರಾನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು !

ಹಾಗೇ ಉಸಿರಿಲ್ಲದೇ ಏದುತ್ತಾ, “ಅಪ್ಪಾ, ಕೆಂಪೇಗೌಡ, ಬೆಂಗಳೂರನ್ನ
ಕಟ್ಟಿದ ನೀನೇ ಧನ್ಯ ಕಣಪ್ಪ ! ಬೆಂಗಳೂರಿನವರನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರೇ
ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತಿ ದೊರಕೋ ಊರು ಅಂದರೆ ಇದೇ ಕಣಪ್ಪ !” ಅಂತ ಆ
ಮಹಾನುಭಾವನನ್ನ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡೆ !

ಇನ್ಸ್‌ಸ್ಟಾಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಜ್ವರ

ಬಿ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಪ್ಪ

ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಇವಳು ಬದ್ಧ ವೈರಿ
ಬಿಟ್ಟಾಳು ಹಾಸಿಗೆ, ಬಿಡಲಾರಳು ಆಸೆ
ಆಸೆಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಬದುಕುವರೂ ಏಕೆ ?
ಇವಳ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವೆ ನನ್ನ ಕೊರಳ ಸುತ್ತ

ಎಲ್ಲ ನ್ಬಾಲುಗಳಲ್ಲು ಇನ್ಸ್‌ಸ್ಟಾಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಜ್ವರ
ನೌಕರನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬರ
ಅಂಗಡಿಯ ಹುಡುಕಾಟ ವಸ್ತುಗಳ ತಡಕಾಟ
ಗಂಡನೆನ್ನವ ಪ್ರಾಣ ಓತಿಕ್ಕಾತ

ಆಯ್ತು ಮಾಯಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಸವಾರಿ
ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯ ತಲೆಗೊಂದು ಅಂಟಿನಾ ಪುಕ್ಕ
ಪಾತ್ರೆಯಂಗಡಿಯಿಷನು ಮೋಡಿಮಾಡಿದನೇನೊ
ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಲೀಗ ಜಾಗವಿಲ್ಲ

ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು ಫ್ಯಾನು ಸುತ್ತಿ ತಿರುಗಿತು ಮಿಕ್ಕಿ
ರೀವಿಯಿಂದಲಿ ಟಿ. ವಿ. ಎದುರು ಕುಳಿತಿತು ಸೋಫಾ
ಸೀರೆಗಳನದುಮಿಟ್ಟು ಮುಲಕಿತ್ತು ಕಪಾಟು
ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು ಮೊನ್ನೆ ಮನದನ್ನೆ
ತರಬೇಕು ಮಂಚ ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ

ಗೆಳತಿ ಸೆಲ್ವಿ ಪಿಂಟೋನ ಸೊಂಟ ಹಿಡಿದು
ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ ಸವಾರಿ
ಇವಳಿಗೂ ಪುಳಕ, ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಇಂಡೆಂಟ್

ಕೋಡು ಮುರಿದಿಹ ಎತ್ತು ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಲುಬಹುದು
ಕುಂಟನಾನೆಂದರೂ ತುಂಟೆ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ
ಸಂಬಳದ ಮರುದಿನವೆ ಇಂಬಳಕೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ
ಕ್ಲಬ್ಬು ಬಾರನು ಮೆರೆತು ಮಲಗಬೇಕಲ್ಲ
ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ನಾನು ಮರುಜನ್ಮ ವಡೆದಿರಲು
ಮದುವೆಯ ಮಾತ್ರ ಆಗ್ವುದಿಲ್ಲ.

ನರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ !

ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಳಿಗಿರಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯ.

ಮಾನ್ಯರೇ !

ತಮ್ಮ ಪ್ರಲಾಪವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಓದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹನಿ ಕಣ್ಣೀರೆರೆದೆನೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.. “ಕಪ್ಪು ಕಪ್ಪೆಂದೇಕೆ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವರು ಈ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮೂರ್ಖರು” (ಕವಿಯಿತ್ರಿ ಸಂಚಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದಂದೇನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ). ತಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಬಣ್ಣ ಅಚ್ಚುಕಪ್ಪಾದ ರೇನು ತಮ್ಮ ಒಳ ಹೃದಯ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಗರ್ಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಥವಾ ನಾನೊಬ್ಬಳು ಗರ್ಲ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ನನ್ನಂತರಾತ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಅತಿ ಮೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆಯೆಂದು. ಉಮಾ ! ನೀವು ಊಹಿಸಿದಂತೆ ನನ್ನ ಬಣ್ಣದೇನೂ ಕಪ್ಪಲ್ಲ, ಅದು ಬಿಳುಪೆಂದು ಅತಿ ಗರ್ವದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಜೋಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ರಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮೇಲಿನ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಕಾಣುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಹಿಯನ್ನುಂಡವಳೆಂದರೆ ಸಂಬುವಿರಲ್ಲವೇ ? ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ನನ್ನ ಪ್ರಲಾಪವನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದಲೇ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಬಳುಕುವ ಲತೆಯಂತಿದ್ದೆನೆಂದು ಆಮ್ಮ ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಸ್ವಾಘ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಆಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಹೊಗಳಿದ್ದೇ ಹೊಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಗಳಿದಾಗ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮುಖ ಮೊರದಗಲ ಅರಳುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಆದರೆ ಆಮ್ಮನ ಹಿಂದೆ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದೇಯಿರೋ ಹಾಗೆ “ಹೆತ್ತೋರಿಗೆ ಹೆಗ್ಗಣ ಮುದ್ದು” ಅನ್ನೋ ಗಾದೇನ ಶಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಕೋಡ್‌ಪಡ್ಡ್

ನಲ್ಲಿ 'ಹಗ್ಗಣ, ಹಗ್ಗಣದ ರೂಮು' ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ಕೊತಾಯಿದ್ದದ್ದು ಅಮ್ಮನ್ನ ಅಟಂದ್ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದ ಅಜ್ಜ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತಂತೆ. ಆದರೆ ಅಜಿ ಅಮ್ಮನ ಬಾಯಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹಾಗೆ ಅವರುಗಳೇನಾದರೂ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಅವಳ ಅಜ್ಜು ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಗು ಎನ್ನುವೆಗ್ಗಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡ್ತು ಆಯಾಳ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದು ಅಂದ್ಕೊತೀರಾ! ಉಹೂ! ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ! ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಛೇದಿಸಿ ಹಾಕಿ Superintendent ತನಕ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದು ಅಂತಹ ಛಾತಿವಂತೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ.

Naturally next step ನಾಮಕರಣ ಅಲ್ವೆ! ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಹುಟ್ಟೋ ಕ್ಕುಂಚಿನೇ ಹಣ್ಣಾದ್ರೆ "ಲತಾಂಗಿ" ಅಂತ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದಳಂತೆ. ಲತಾಂಗಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಖ್ಯಾತ ಸಿನೇಮಾ ನಟಿಯಂತೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಅಭಿಮಾನವಂತೆ. ಉಹೂ! ಇಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಕಚ್ಚಾಡೋ ಮಾತೇಯಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮಾತೇ final ಅಂತೆ. ಎಂದೋ ಅಪ್ಪ ಲತಾಂಗಿ ಜುಬ್ಬಾಂತೆಲ್ಲಾ ಬೇಡ ಕಣೆ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀನೋ ಸುಬ್ಬಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ತಾನೋ ದೇವಿ ಹೆಸರನ್ನಿಡು ಅಂತ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ್ನ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ್ದನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವ ನಿಗೆ, ಈಗಲೂ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಗುತ್ತಂತೆ. ಅದೇ ನಾದ್ರೂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿನ ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣಾಗಿದ್ದ್ರೆ ಅಪ್ಪ ಅಲ್ಲೇ ಉರಿದು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಆಗಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಾ! ಈ ಕಿತಾವತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರಮ್ಮನೇ ಕಾರಣಾಂತ ಅಪ್ಪ ತಮ್ಮಮ್ಮನ ಹತ್ರ ಮಾತೇ ಆಡಬಾರದಂತ ತಾಕೀತಿ ಬೇರೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳಂತೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ತಂಗುಗಳ ಕಾಲ ಅಮ್ಮನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅಪ್ಪ, ಅಜ್ಜ ಇಬ್ಬರೂ ಬರೀ ಕೈಕಣ್ಣನ್ನೇಲೇ ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿದ್ದಂತೆ.

ಸರಿ, ಇದುವರೆವಿಗೂ "ಏನೇ! ನಿಸ್ತಗು ತುಂಬಾ ಪೀಚು ಪೀಚಾಗಿದೆ ಯಾವು ದಾದ್ರೂ ಒಳ್ಳೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ತೋರಿಸು. ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದ್ರೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ" ಅಂತ ಅಂದವರ ಬಾಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಹದಿನಾ ರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು. "ಆಹಾ! ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಒಳುಕುತ್ತಿರುವ ಲತೇನೆ ಕಣೆ ನಿಸ್ತಗಳು;" ಅಂತ ಅಂದಾಗ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಗೇಣು.

ಇದೇನಿದು? ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ "double seat" "ಆನೆ ಬಂತೊಂದಾನೆ" "ಏನಮ್ಮಾ! ಬಲೂನು" ಅನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಅದರಲ್ಲೂ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ದೊನೇವ ತೆತ್ತು ಸೀಟುಗಳನ್ನು

ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಉತ್ತರದ ಪುಂಡರುಗಳು “ಕೌನಸಾ ಚಕ್ಕೀಕಾ ಆಟಾ ಖಾತೇ ಹೋ ಯಾರ್?” (ಯಾವ ಮಿಲ್ಲಿನ ಹಿಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತೀ) “ಗೋರಿ! ಚಲನಾ ಹೈ ಹಾಥಿಕೇ ಚಾಲ್” (“ಚಲನಾ ಹೈ ಹಂಸಕೇ ಚಾಲ್” ಅನ್ನುವ ಹಾಡಿನ ಅಪಭ್ರಂಶ) ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ಇವರುಗಳು ಯಾರನ್ನು ಹಂಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದ್ದೂ ಉಂಟು. ನಾನಂತೂ ಲತಾಂಗಿ ತಾನೆ! ಲತೆಯಂತೆಯೇ ಬಳುಕುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಸಹ. ಒಂದು ದಿವ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು ಪಕ್ಕದ್ಮನೆ ಪದ್ಮಮ್ಮ. “ಏನೇ ರುಕ್ಮಿಣಿ! ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಬಲೂನಿನ ತರಹ ಊದುತ್ತಾಯಿದ್ದಾಳಲ್ಲೇ ಯಾತಕ್ಕೆ? ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಂಚ ದಿನ ಹೋಗಲಿ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮೂಗು ಇಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾಳಷ್ಟೆ. ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಪೀಚು ಪೀಚಾಗಿದ್ದವಳು ಇವೇನೇ ಧಿಡೀರನೆ ಹೀಗಾಗ್ತಾಯಿದ್ದಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಡಯಟ್ ಗಿಯಟ್ ಮಾಡ್ನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನೆದೆ ‘ಧಸಕ್’ ಎಂದೋಯ್ತು. ಈವಾಗ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಆ ಪುಂಡರು ಯಾರನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿದ್ದೂಂತ. ಅದನ್ನ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಿಡಿ ಕಾರ್ತಾಯಿದ್ದು ಅಂತ ಹೊಸದಾಗೇಣ್ಣೆಲ್ಲೇಕಾಗಿಲ್ವಲ್ಲಾ! ಹೆತ್ತೊಳಿಗೆ ಹೆಗ್ಗ ಮುದ್ದು ತಾನೆ!

ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ಮೆಡಿಕಲ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಕನ್ಸಲ್ಟೆಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ತು. ಎಲ್ಲೂ ಏನೂ defect ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ನನ್ನ ಗೋಳಾಟ ರುರುಪಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು “ಜೆಂಪೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ್ಜೆ ಲತಾ! ಇದು ಒಂದು ತರಹ ನಾಯಿಕುನ್ನಿ ಕೊಬ್ಬು (Puppy fat) ಅಂತಾರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೋ ಅದೇ ತರಹ ಹೊರಟೂ ಹೋಗುತ್ತಂತೆ. ಎನಿವೇ ಟು ಬೀ ಆನ್ ದಿ ಸೇಫರ್ ಸೈಡ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊತ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋದು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಚ ಕಸರತ್ತನ್ನೂ ಮಾಡು. ಆದ್ರೂ ನಿನಗ್ಗೀಗೆ ಆಗಬಾರದಾಗಿತ್ತೂ ಕಣೆ” ಅಂತ ಆಂದರು

ನೋಡಿ ಬಿಳಿಗಿರಿಯವರೆ! ಆಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ excercises ಅಂದರೆ aerobeis, ಹಾರೋಬಿಕ್ಸ್, ಸ್ಕ್ವಿಪಿಂಗ್, ರನ್ನಿಂಗ್ ಜಾಗಿಂಗ್—you name it I have done it. ಆದರೆ ಉದಾ! ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಿಲೋ! ಹೋಗಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗ್ರಾಂ... ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಈವಾಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು — ಅದೇ ಸೇಮ್ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು — “ಏನೇ ವೆಹಲ್ದಾನ್! ಹೀಗೆ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಕೊಬ್ಬುತ್ತಾಯಿದ್ದರೆ ಹೇಗೇ! ಕೊಂಚ ಬಾಬ್ಕಟ್ಟೀ. ಒಳ್ಳೆ ಒಲೂನ್ ತರಹ ಊದುತ್ತಾಯಿದ್ದರೆ ಮಿತಿ ಯಾವಾಗಮ್ಮಾ?” ಅನ್ನೋದೇ

ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ? ಅವತ್ತಿಂದಾ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯಾವ ಹಬ್ಬವೇ ಆಗಲಿ ಹರಿದಿನವೇ ಆಗಲಿ ಮನ್ನೋರೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆ ಬಗೆ ಬಗೆ ಭಕ್ಷ್ಯ ಹೊಡೀತಿರ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಒಣ ಚವಾತಿ ಹಸಿ ವೆಜಿಟಬಲ್ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನೂ ತಿನ್ನೋದೇಯಿಲ್ಲಾಂತ. ಆದರೆ ಉಹೂ ! ಒಂದು ಪೌಂಡ್ - ಬೇಡ ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಕಮ್ಮಿಯಾಗ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ! ಇಲ್ಲಾ ಸೋ ಸ್ಯಾಡ್ ಅಲ್ವೇ !

ನನ್ನ ಈ Plight ನೋಡ್ಲಾರ್ದೆ ನಮ್ಮವ್ವ ಯಾರೋ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ Slim ಆಗ್ತಾರೆಂತೆ ಅಂದ್ರಾಂತ Retd. ಕರ್ನಾಲ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ನಾಬ್—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ—ಅದೇ ಆ ದೊಡ್ಡ ಬಿಳಿ ಮನೇ ಮಾಲೀಕರು—ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆ ಹಸಿರು ಲಾನ್—ಲಾನ್ ಪಕ್ಕದಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಂತಿರುವ ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಕುದುರೆ ರುಸ್ತುಂ. ಅದನ್ನೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಅಂತ ತಂದರು ಕುದುರೆ ಬಿಡಿ—ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ ಮರಿ ಕಂಡ್ರಾ ಮೈಲಿ ದೂರ ಓಡ್ತಿದ್ದ (ಈವಾಗ ಓಡೋದೊಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿ ನಾಡ್ಯ !) ನಾನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅದ್ರು ಮೇಲೆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅನ್ನದೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೇ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ.... Yes! you guessed it right—It was Rushem who lost his weight and it was I who gained it! Disappoint ಆದ ಅಪ್ಪ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ಲಿ ! ಪಾಪಸ್ಸು ಕುದುರೇನಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟರೋಣಾಂತ ಹೋದಾಗ ಕರ್ನಾಲ್ ನಾಡೇಪ್ರೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ತಂಪೇನ ಕಂಡು “ನೀವೇನ್ ಜಾದೂ ಮಾಡದ್ರಿ ಸುಬ್ಬಾ ಭಟ್ ಸಾಹೇಬ್ ! ನಾನು ಸಾಲ್ ಸಾಲಾನಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದದ್ದು ನೀವು ಮಹೀನಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಲೀಟ್ರಿ. ನಮ್‌ದೂಕೆ ರುಸ್ತುಂ ವೈಟ್ ಇಷ್ಟು ಆಸಾಸ್‌ನಿಂದ ಹೇಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡದ್ರೀ, ಈಗ ಅದು ರೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಓಡೋಲ್ಲೋ ನಾನೂ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ನಂದೂಕೆ ಜೀವನ್‌ಕ ಸವನಾ ಪೂರಾ ಆಗ್ತೆ ಈಗ. ನಿಮಗೆ ಶುಕ್ರಿಯಾ ಹೇಗೆ ಅದಾ ಮಾಡೋದು ಅಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾಯಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರಂತೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರಾಕೊಂಡು. ವೆಚ್ಚು ಹೋರೆ ಹಾಕೊಂಡು ನಮ್ಮವ್ವ ಜೇಬು ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಪಾಪಸ್ಸಾದರಷ್ಟೆ.

ಸರಿ ! ಈ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಏನಾಗದಿದ್ರೂ, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆ ವಯಸ್ಸಂತೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ನಂದೂ ಹೆಚ್ಚುತಾನೇ ಬಂತು. ವಯಸ್ಸು ಮೂರ್ಮಾಯಿದ ಬೇಗ ಗಂಡು ನೋಡಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡು ಅನ್ನೋ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಹರದ ಮೇಲೆ ಗಂಡುಗಳ line - Oh! no! sorry ಒಂದೇ ಒಂದು ಗಂಡು - ಫಸ್ಟ್

ಅಂಡ್ ಲಾಸ್ಟ್ ಬಂತು ನೋಡಿ ! ನಾನು ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ಅವರುಗಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೇಂತ ಹೋಗ್ಬೇಕು - ಒಳ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಅವರುಗಳಿದ್ದ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ವರನೇ - ಖುಸಾ ವರನೇ - ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ತಾಯಿ ! ದಯಮಾಡಿ ಬೇಗ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗೀನ ಕರೆ ತರುತ್ತೀರಾ. I have an important engagement ನಾನೂ ಇಲ್ಲಿ formality ಮುಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು ತಾಯಿ. ಅನ್ನೋದೇ ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ. That was the limit. ಆ ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಮದ್ದೇನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೊಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಧಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಈ ಕಾಗದ ಅಂಕೀರಾ ? ಅದೇ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಂ ಆಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲಾ—ನಾನೆ ನಿಯುವ ಪಾಕೆಟ್ ಮನಿಗೋಸ್ಕರ—ಆ ಹುಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೇ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಅಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ ! that worm has turned against me ... (ಬಹುಷಃ ಆ ದಿನ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಖರೀದಿಸಿದ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಒರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಿಂದಿನ ಬೀದಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನ ಮಗಳು ವಯ್ಯಾರಿ ವನಜ ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಾಗಿನಿಂದ ಇರಬಹುದೇ ! ಅವಳ ಮಳೆ ಹಾಳಾಗ!) ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ವಿವರೀತ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಒಟ್ಟೆ ನಾನೇ ಒಗೆದು ಇಸ್ತಿ ಮಾಡೋದು, ನಾನೇ ಸಾಮಾನು ಹೊತ್ತು ತರೋದು, ನನ್ನ ತಟ್ಟೆ ನಾನೇ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳೋದು—ಹೀಗೆ—ಒಂದೇ ಎರಡೇ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ಮುರಿದು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ !

ಏನು ? ಪಾಕೆಟ್ ಮನಿ ಅಂದೊಡನೆ ಕಿವಿ ನೆಟ್ಟುಗಾಯ್ತು ಆಂದ್ರ. ಹೌದು ! ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ. ಆದರೆ ನೀವು educeted unemployed youth ಎಂದೇನೂ ಸಂಕೋಚ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಯುವಕರಿದ್ದಾರಂತೆ ಅಂತಹವರೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಲೇಬಾರದಂತೆ—ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಹುಟ್ಟಿ ಸಿದ ದೇವರು ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಿಸದೇ ಇರುತ್ತಾನೆಯೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಓರಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಯ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನೇನೋ ಏನೋ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಿಸುವ ದೇವರು ! ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈ ಓದಿಯುವ ಅದೃಷ್ಟ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ.

ಆ ! ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ನನ್ನ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೆ ? ನೀವು ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕೇಳುವ ಸೌಜನ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ದೃಢನಂಬಿಕೆ. ಹೆಂಗಸರ ವಯಸ್ಸನ್ನೂ ಗಂಡಸರ ಸಂಬಳವನ್ನೂ ಕೇಳುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂಬ ಅರಿವು ನಿಮಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಎಷ್ಟೆಂದು..... ಓಹೋ ! I am so sorry ! ನಾನು ಮುರಿದಿದ್ದೆ ನೀವು....

ನೋಡಿ, ಮಿ. ಬಿಳಿಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ದೇಹ ಸ್ಥೂಲವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಬಲು ಮೃದು. ಈ ಸತಿ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಖಂಡಿತ ಮಿಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಡಾ ಅಪರ್ ಡೇಟ್ ವಿಲ್ ಸರ್ವ್ವಾನ್ಲೀ ಬಿಕಮ್ ಎನ್ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ನೀವೇನಂತಿರೀ !

ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ವರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ 85 ತೂಗುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಸೆಂಚುರಿ ಮುಟ್ಟುವ ಮೂದಲ್ಲೇ ಹಸೆಮಣಿ ಏರುವ ಲಭ್ಯ ದೊರಕಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸುವ,

ಲತಾಂಗಿ.

[ಬಿಳಿಗಿರಿ-ಲತಾಂಗಿಯರ ವಿವಾಹ ಕುದುರಿದರೆ, ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗಿಲ್ಲಾ ರಾಗಿರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಇವುಗಳು ಮದುವೆ ಊಟದೊಂದಿಗೆ ದೊರಕುವುದೆಂದು ಆಶಿಸಬಹುದೇ !

—ಸಂಪಾದಕ]

ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂದು

ನಳಿನೀ ಪ್ರಿಯ

ಪಕ್ಕದ ಫ್ಲಾಟಿನ ಹುಡುಗಿ

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಜೋಸೆಫ್, ಹೊಸದಾಗಿ ಫ್ಲಾಟ್ ಒಂದನ್ನು ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಕುಶಲ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

“ಏನು ಜೋಸೆಫ್, ಹೊಸ ಫ್ಲಾಟ್ ಹೇಗಿದೆ? ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರೆಲ್ಲಾ ಪರ ವಾಗಿಲ್ಲೇ?”

ಜೋಸೆಫ್ ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿದ.

“ಏನು ಹೇಳಲಿ ಗುರೂ. ನಿನ್ನ ಭಾಸುವಾರ ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದರು. ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿ.

“ಯಾರಮ್ಮಾ? ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು?” ಅಂದೆ

ಆಕೆ “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸೋದು. ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿರೋರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದು” ಅಂತ ದೂರಿದಳು.

ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

“ನಾವು ನಿನಗೇನು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟೆವೆಮ್ಮಾ? ಟಿ.ವಿ.ನ ಮುಲ್ಗೆ ಹಾಕೋ ತೀವಿ. ರಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಅಳೋ ಎಳೇಮಕ್ಕಳ್ಯಾವುಮಾ ಮನೇಲಿಲ್ಲ. ತೊಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಆಕೆ ಏನಂದ್ಲು ಗೊತ್ತೇ?

“ಅ ತರಹಾ ತೊಂದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಪ್ರತಿ ಭಾಸುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೋ ಕೇಕಿನ ಘಮ ಘಮ ವಾಸನೆ ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ.

ನಾನು ಡಯಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ರೂ, ಆ ನಿರ್ಧಾರ ಎಲಾ ಆ ವಾಸನೇ ಜೊತೆಗೇನೇ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ನಾನು ಡಯಟ್ ಮಾಡೋದ್ದು ಹೇಗೆ ?” ಅಂತ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದಳು.

“ಇದಕ್ಕೇನು ಹೇಳ್ತೀಯಾ ಗುರೂ ?” ಅಂತ ಜೋಸೆಫ್ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅವಕಾಶನ ಬಿಡುಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. “ನಿಮ್ಮ ಬೈಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರೋ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೋ” ಅಂದೆ. ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಏನು ಹಾಗಂದ್ರೇ ?” ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಅವಳಿಗೂ ಒಂದು ಚೂರು ಕೇಕ್ ಕೊಟ್ಟೆಡು. Love thy Neighbour ಅಂತ ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತೇ ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಜಾರಿಕೊಂಡ.

ರೊಟ್ಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋದ ನರಿ

“ಕಾಗೆಯಿಂದ ರೊಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ನರಿ. ಈಗಲೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ನಡೆಸ್ತಿದೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಮಿದಿತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಅಂದ ನಚ್ಚಿ. ನಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ವರ್ಗದ ಏಕೈಕ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ. ಬೊಮ್ಮಸಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಡೆಸ್ತಿದಾನೆ.

“ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ತಿ ?” ಅಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಮೊನ್ನೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಳದ ಬಟವಾಡೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಮಹಾಶಯ ಸಂಬಳದ ದಿನ ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸದೇ, ದುಡ್ಡು ತೆಗೆಯುಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಕೆಲಸದೋರ ಸಂಬಳದ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಖರ್ಚಿಗೂ ಅವತ್ತೇ ಮೋಕ್ಷ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಸಾರದ ಖರ್ಚನ್ನೂ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಪಡೆದು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆದ ನೋಡು, ಲೇಬರ್ ಇಲಾಖೆ ಗೃಧ್ರ. “ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಕೊಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕಾರ್ಖಾನೇಲಿ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕು ಸರಾಗವಾಗಿ ಬರೋ ಹಾಗೆ ಕಿಟಕಿ ಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಿಲ್ಲ, ಇದಿಲ್ಲ, ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಫೈನ್ ಹಾಕ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಕೂಗಾಡಿ ರೂಲ್ಸ್ ಬುಕ್ ತೋರಿಸ್ತ. ಏನೋ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಈ ಬಾರಿ ವಾರ್ನ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತಲ್ಲ ಸೇರಿಸ್ತ. ಸರಿ. ನಾನು

ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಈ ನರಿ ಪಾಲಾಯ್ತು ಅಂತ ಸಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

“ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡೋ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಕ್ಷಸನ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಗೋಗರೀಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ” ಅಂದ.

“ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಗೋಗರಿದ ಮೇಲೆ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ನರಿ ಬಂದು ಎಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ ಹಾಗೆ ರಕ್ತಿಸೋದು ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯ” ಅಂದ ಸಚ್ಚಿ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಪಳಗಿದ ಕುಳ, ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ತುರ್ತಿನ ಕರೆ

ಈಚೀಚೆಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. “ಏನು ಕಾರಣ?” ಅಂತ ನಮ್ಮ ವೈ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

“ನೋಡ್ರಿ, ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಸಂಜೆ ಎಂಟು ಘಂಟೆ ಸಮಯ, ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಮುಚ್ಚೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಓಡಿ ಬಂದ. ‘ಡಾಕ್ಟ್ರೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೇಡಿ’ ಅಂತ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಪಾವ ಏನು ಖಾಯಿಲೆಯೋ ಅಂತ ಅವನನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, 4-5 ಕಿಲೋ ಮೀಟರು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಅವ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟು ‘ಕ್ಷಮಿಸಿ ಡಾಕ್ಟ್ರೆ, ನನಗೆ ಮದುವೇನೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸಂಜೆ ಆಟೋ ಸ್ಟೈಕು. ಮನೆಗೆ ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೆ. ತಗೊಳ್ಳಿ ಆಟೋ ಚಾರ್ಜ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಹೌಸ್ ಕಾಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ.”

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಯ ಬನಣೆ

ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಎಣ್ಣೆಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಗುಂಡಪ್ಪ ನನ್ನು ಪರ್ಗಾಯಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಅನ್‌ಅಫಿಷಿಯಲ್ಲಾಗಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅವನು ದೀಪಾವಳಿಯ ಅಭ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಅರಪಾವು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡು, ತಯಾರಿಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಪರ್ಸೆನಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಂಡಪ್ಪನ ಕಲೀಗ್ ಜಯರಾಮ, ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅವನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ಹೇಳಿ, ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಮಾಮೂಲಿ ಆಫೀಸರನಾಗಿದ್ದ ಗುಂಡಪ್ಪ, ಈ ಥಿಡೀರ್ ಬಡ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದ. “ಎಣ್ಣೆಕೊಪ್ಪವೂ ಬ್ಯಾಡ ಸೀಗೆಕೊಪ್ಪವೂ ಬ್ಯಾಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಬಿದ್ದಿರು” ಎಂದು ತಾಯಿ ಎಂಕಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಅಮ್ಮಾ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನು. ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡೋದೆ ಅಪರೂಪ, ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡಾಂತೀಯಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದ್ರೂ, ನಿನ್ನ ಸೊಸೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನ ಮುಂದೇನೆ ಇರ್ತಾರಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನಂತೆ?” ಎಂದು ವಟಗುಟ್ಟಿ ಆಕೆಯ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಇವನ ಆರ್ಡರು ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಮಾರಂಭ ವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಶಾಖೆಯ ಯೂನಿಯನ್ ಲೀಡರ್ ದೊರೆನಾಮಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ನಾಲ್ಕು ಮಾತೂಂತ ಹೇಳಿ, ನಲವತ್ತೊಂದು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದ. ಅವನ ಕೊರೆತ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಡಿದಾಗ, “ನನ್ನ ಕಡೇ ಮಾತು ಏನಪ್ಪಾ ಅಂತಂದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಎಣ್ಣೆಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪದೇ ಹೋದುದರಿಂದಲೂ, ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದರಿಂದಲೂ, ಇವರಿಗೆ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸೊಳ್ಳೆಗಳಿಂದ ಕಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮಲೇರಿಯಾಗೆ ತುತ್ತಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಲು, ನಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ

ವತಿಯಿಂದ ಈ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕರತಾಡನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮಡಚಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಾರ್ಸಲ್ಯೊಂದನ್ನು ಗುಂಡಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ತುರುಕಿದ.

ಗುಂಡಪ್ಪ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕೋಡುಬಳೆ, ಚಕ್ಕಲಿ, ಜಟ್ಟಿ ಪುಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬುಟ್ಟಿಯ ಸಮೇತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸ್ಸನ್ನು ಏರಿದ. “ಎಣ್ಣೆಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟಿಕೇಟು” ಎಂದಾಗ, “ಅದೆಲ್ಲಿದೆ?” ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಕಂಡಕ್ಕರ್. ಅವನ ರೂಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಸರಿನ ಹಳ್ಳಿ ಇರುವುದೇ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿಂದ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು, “ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಸೀಗೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಟಿಕೇಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸೀಗೆಹಳ್ಳಿ ಕ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿಳಿದು ಬಿಡಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಣ್ಣ ರಸ್ತೆ ಎಣ್ಣೆಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಶಾನೇ ದೂರ ಇಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೇ ಕಿಲೋ ಮೀಟರು, ಅಷ್ಟೆ” ಅಂದಾಗ ಗುಂಡಪ್ಪ ತಲೆ ತುರಿಸಿಕೊಂಡ.

ಸೀಗೆಹಳ್ಳಿಯ ಕ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಇಳಿದಾಗ ಮುಟ ಮುಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರಣ ಬಿಸಿಲು ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಂಡಪ್ಪ ತನ್ನ ಲಗ್ಗೆಜನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೆಳಗಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ತೈಲಶಕಟ ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಸೊಂಪಾಗಿ ಧೂಳೆರಚಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ಅವನು ಮುಖ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಧೂಳನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ, ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಧಾಂಡಿಗರು, ಅವನ ಗಂಟುಮೂಟೆಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನು ಬೆವ್ವಾಗಿ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡ.

“ಎಣ್ಣೆಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಶಾನೇ ಸಾಹೇಬ್ರೆ, ಬರಿ, ಬರಿ.... ಎಂದು ಅವರು ದಾಪು ಗಾಲೆಕ್ಕೆ ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟರು. “ಯಾರಿವರು? ಬ್ಯಾಂಕಿನ ನ್ವಾಫೆ? ನಾನು ಬರೋದು ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ತಿಳಿಯಿತೆ?” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಗುಂಡಪ್ಪ.

“ಏನ್ರವ್ವಾ ನಾನು ಬರೋದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವರುಗಳು ಒಂದು ತರಹೆ ನರಿಯ ನಗೆ ನಕ್ಕರು.

“ಮುಘ್ತಿ ಮ್ಯಾಗೆ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮೆ ತಿಳಿಯಾಕಿಲ್ವ ಸಾಹೇಬ್ರೆ? ನಮ್ಮ ದಪೇದಾರ್ರು ಭೋ ಉಸಾರು ಇಸಮ್ಮಾ. ನೀವೂ ಬತ್ತೀರಿ ಅನ್ನೋ ಮಸೇಜನ್ನು ಮೂಗನೂರಿಂದ ಮುಂಚೇನೇ ತರಿಸವ್ರೆ. ಅದ್ಯೆ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಓಗೋಕೆ ಕಳಿಸವ್ರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಧಾಂಡಿಗರ ದಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು.

“ದಫೇದಾರನಿಗೆ ಮೂಗನೂರಿನಿಂದ ನಾನು ಬರೋ ಮೆಸೇಜು ಬಂದಿತ್ತು ? ಎಲಾ, ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ” ಎಂದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಗುಂಡಪ್ಪ. “ಬ್ಯಾಂಕಿಗೂ ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ? ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನನೇನಾರ ಸಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಈ ಆಸಾಮಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಯೆ ?” ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಮೂಢಮತಿಯಂತೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದ. ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದ. “ನಾನು ಇಳ್ಳೊಳ್ಳೊಕ್ಕೇ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ತಾನೇ ಈ ಹಳ್ಳೀಲಿ ?” ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆ ಧಾಂಡಿಗರಲ್ಲೊಬ್ಬ, “ಇದೇನು ಸಾಯೇಬ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಿವ್ರ ಎಂಗೆ? ದಫೇದಾರ್ರು, ಪೋಲೀಸ್ ರೇಸನ್ನಾಗೆ, ರೂಮ್‌ಲ್ಲಾ ಕಿಲೀನ್ ಮಾಡ್ಲಿ, ಪೆಸಲ್ ರೂಮಿನಾಗೆ ಮಂಚಾನೂ ಆಕ್ಸವ್ರೆ. ಕೋಳೀ ಸಾರು, ಬರ್ಯಾನಿ ಮಾಡ್ಲಿ, ಒಂದು ಬಾಟ್ಲಿ ಇಸ್ಕೀನು ಮಡಗಪ್ರೆ. ಧಫೇದಾರ್ರು ಭೂ ಚಲೋ ಮನ್ನ ಅದಾರೆ ಬುಡಿ. ಸಾಯೇಬ್ರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುನ್ನಡೆದ.

“ನೋಡ್ರಪ್ಪಾ, ನಂಗೂ ನಿಮ್ಮ ದಫೇದಾರ್ರಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಾನ್ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ ?” ಗುಂಡಪ್ಪ ಕೇಳಿದ.

“ಗೊತ್ತು ಬುಡಿ ಬುದ್ಲಿ. ನೀವು ಮಪ್ಪೀಲಿ ಬಂದ್ರ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಾಕಿಲ್ವ? ನಾವೇನು ದಡ್ಡ ಬಡ್ಲಿ ಮಕ್ಕ ? ನಮ್ಮ ಔಟ್‌ಪೋಸ್ಟ್ ಲೇಸನ್ನಿಗೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡೋಕೆ ಬಂದಿರೋ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಟರಲ್ವಾ ನೀವು.... ಎಂದಾಗ ಗುಂಡಪ್ಪನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ದುಂಡಾದ ಮೈಕಟ್ಟು, ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಮೊಸೆ ನೋಡಿ ಇವರು ಮೋಸ ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

“ನೋಡ್ರಪಾ, ನಾನು ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನೂ ಅಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವನೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರೋ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರು” ಅಂತ ಗುಂಡಪ್ಪ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ “ಅಂಗಾ ?” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಲಗ್ಗೆಜುಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿ, “ಬನ್ನಲಾ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯೋವ. ಯಾಕೋ ಮಿಸ್ಸೀಕಾಗೋಯ್ತು” ಎಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೋಡಿದರು ಆ ಧಡಿಯರು.

“ಅರ್ಧ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಲಗ್ಗೆಜನ್ನು ಹೇಗೆ ಇನ್ನರ್ಧ ದೂರ ಸಾಗಿಸು ವುದು?” ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯ ಗೆರೆ ಗುಂಡಪ್ಪನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದಾಗ, ಎಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಗಾಡಿಯವನಿಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ಗೆಜನ್ನು ಹೇರಿ, ಅದರ ಹಿಂದೆ

ಕಾಲು ಹಾಕಿದ. “ಇದೇ ಬೇಂಕು ಬುದ್ದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಾಡಿಯವನು ಅವನ ಲಗ್ನೇಜನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಹರಡಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಲಗ್ನೇಜನ್ನು, ಗುಂಡಪ್ಪ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮಾಸಿ ಹೋಗಿ, ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಬೋರ್ಡೊಂ ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಲವಲೇಶವೂ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಸಂತೆ ಯಾದ್ದರಿಂದ, ಬದನೆಕಾಯಿ, ಈರುಳ್ಳಿಗಳ ರಾಶಿ, ಕಾರಾಸೇವೆ, ಪುರಾಣ, ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆ ಅಂಗಡಿಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕು ಗೃಹದ ಜಗುಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಬಿದ್ದಿದ್ದು, ಅದರ ಮುಂದೆ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಧಡೂತಿ ಆಸಾಮಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ.

“ಯಾರ್ನೀ ನೀವು?” ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ದರ್ಪದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ ಗುಂಡಪ್ಪ ನನ್ನು ಆ ಇಸಂ.

“ಇದು ಬ್ಯಾಂಕು ತಾನೆ?”

“ಯಾಕೆ, ಒದೇಕೆ ಬರಾಕಿಲ್ವ ನಿಮಗೆ?” ಎಂದ.

“ಬರುತ್ತೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನೊಳಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ಗುಂಡ ತೊದಲಿದ.

“ಯಾಕೆ ಓಗ್ಬೇಕು ? ಒಳಗೋಗೋಕೆ ಇದೇನು ಸತ್ರಾನಾ ? ಮೂಟೆವಾಟೆ ತಂದಿವಿ. ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡೋಕೆ ಜಾಗ ಕೊಡೋಕಿಲ್ಲ. ಆ ಸಾನ್ಯುಬೋಗ್ರ ಪುನೆಯಾಗೆ ಓಗಿ, ಅಲ್ಲೇನಾರ ಇಳೋಳಿಕೆ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಾರು.....

“ಆದ್ರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿರೋದು” ಗುಂಡಪ್ಪ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸಿರಿದಾಗ,

“ಏನ್ರೀ, ಮೊಂಡಾಟ ಮಾಡ್ತೀವಿ?” ಎಂದು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಬೀಡಿಯನ್ನೆಸೆದು, ತೋಳು ಮಡಿಸಿ, ಗುಂಡಪ್ಪನೆಡೆಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಆ ಧಡಿಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಫೀ ಸ್ಟೈಲ್ ಕುಸ್ತಿಗೆ ಬರುವವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

“ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರೋ ಹೊಸ ಮ್ಯಾನೇಜರು ಕಣಪ್ಪಾ ಎಂದು ಗುಂಡಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಅಯ್ ಮೇನೇಜರ್ ಸಾಯೇಬ್ರಾ. ಮೊದ್ಲೆ ಏಳೋಕಿಲ್ವಾ, ಬರಿ, ಬರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಅವನ ಲಗ್ನೇಜನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು, ಒಳ ನಡೆದ. ಗುಂಡಪ್ಪ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಹಿಂದಿನ ಮ್ಯಾನೇಜರು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯ ಧೂಳು ಝೂಡಿಸಿ, “ಕುಂಡು ಸಾಯೇಬ್ರೆ... ಅಂದ. ಗುಂಡಪ್ಪ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು,

“ಯಾಕೆ ನಾನು ಬರೋ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ತಿಳಿದಿದ್ರೆ ಸಿಗೇಅಳ್ಳಿ ಕ್ರಾಸ್‌ಗೆ ಬರಿದ್ನಲ್ಲ ಸಾಯೇಬ್ರೆ”

“ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದೀರಿ, ಈ ಬ್ರಾಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ?”

“ನಾನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕೇಸಿಯರ್ ಇಬ್ರೇಯೆ. ಇಂದಿದ್ದ ಮೇನೇಜರು, ಪಜ ಆಗಿ ಓದ್ಮೇಕೆ ನಾವಿಬ್ರೇಯೇ ಇರೂದು. ಮೂರು ತಿಂಗಳಾತು. ಯಾರೂ ಒಂದಿರ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಬಂದಿವಿ...”

“ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?”

“ಅನುಮಂತೂಂತ”

“ಎಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ಯಾಷಿಯರ್ನು ...?”

“ಇವತ್ತು ಸಂತೆ ಅಲ್ಲವ್ರಾ. ಅದ್ಕೆ ಕಾಯಿಕಡ್ಡಿ ಯಾವಾರಕ್ಕೆ ಓಗಪ್ರೆ. ಇನ್ನು ಸಂಜೆ ಮುಂದೇನೆ ಅವರು ಬರೋದು”

“ಈತ ಸಂತೆ ಗಿಂತೆ ಅಂತ ಓಡಾಡ್ತಿದ್ರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗತಿ ಏನು?”

“ಯಾಕೆ ನಾನಿವ್ವಲ್ಲಾ ಸಾಯೇಬ್ರೆ....

“ನೀನೇನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ಲೆಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ನೋಡ್ಕೋತ್ತಿಯೇನು?”

“ಆದೆಲ್ಲಾ ಕೇಸಿಯರ್ ನೋಡ್ಕೊಂತಾರೆ. ನಾನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಆಕಿ ಇಂಗೆ ಮುಂಬಾಕಿಲನಾಗೆ ಕುಂತೊಂಡು, ಒಂದು ನೊಣಾನೂ ಒಳೀಕೆ ಬರದಂಗೆ ನೋಡ್ಕೊಂತಿವ್ವಿ. ಯಾವನಾರ ಬೇಂಕಿನತಾಕೆ ಬರ್ದಿ. ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ಬುಡ್ತೀನಿ. ಜನಗೋಳ್ಳಿ ಆ ಎದರಕ್ಕೆ ಐತೆ. ಅದ್ಕೆ ಸಂಜೆಗಂಟ ಯಾರೂ ಬೇಂಕಿನ ತಾಕೆ ಬರೋಕಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮೊಸೆಯನ್ನು ಹುರಿ ಮಾಡಿದ ಹನುಮಂತು.

ಕಸ್ಪಮರ್ಸ್ ಸರ್ವೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಗುಂಡಪ್ಪನಿಗೆ, ಹನುಮಂತುವಿನ ಈ ರೀತಿಯ ಕಸ್ಪಮರ್ಸ್ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. “ಸರಿ, ಕ್ಯಾಷಿಯರನ್ನ, ಹೋಗಿ, ಕರೊಂಬಾರಯ್ಯಾ ಎಂದ್ರ

ಗುಂಡಪ್ಪ ಆದೇಶಿಸಿದಾಗ, ಹನುಮಂತು ದುಡುಡುಡು ಓಡಿದ. ಕಡ್ಲೆ ಪುರಿ, ಪುಟಾಣಿ ಯನ್ನು ಕಾರಾಸೇವಿನೊಂದಿಗೆ, ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಶಿಯರ್ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದ ಹನುಮಂತು. ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ, ಹಸಿರು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಬೆಳೆದಿದ್ದ.

“ಶರಣು ಸಾಹೇಬ್ರಾ” ಎಂದು ನಡು ಬಗ್ಗಿಸಿ ವಂದಿಸಿದ.

“ಏನೀ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?”

“ಅಡೆವಪ್ಪ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಸಾಹೇಬ್ರಾ

“ಏನೀ ಕೆಲಸದ ವೇಳೇಲಿ, ಬ್ಯಾಂಕನ್ನ ಮುಚ್ಚಿ ಸಂತೇಲಿ ಅಲೀತಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಹೀಗೇನಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು?” ಗುಂಡಪ್ಪ ಹಾರಾಡಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಸರ್, ಬ್ಯಾಂಕಿನಾ ವೇಳೇನಾ ತುಸು ಒದ್ದಾಯಿಸಿಕೊಂಡೀನಿ, ಮುಂಜಾನೆ ಎಂಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸುರು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಕ್ಲೋಜ್ ಮಾಡಿ, ಸಂಜೆ ಐದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ಏಳು ಘಂಟೆಗೆ ಬಂದ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಸರ್, ಅಂತ ಸಮಜಾ ಯಿಷಿ ಹೇಳಿದ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ.

“ಏನೀ ಇದು ಹುಡುಗಾಟ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಟೈಮಿಂಗ್ ಹತ್ತರಿಂದ ಐದಲ್ಲವೇನಿ? ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆ ತೆಗೆಯೋದೇನು, ಏಳಕ್ಕೆ ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡೋದೇನು? ನಿಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಟೈಂ ಛೇಂಜು ಮಾಡೋಕೆ, ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಮನೇಂತ ತಿಳ್ಕೊಂಡ್ರೇನಿ?” ಗುಂಡಪ್ಪ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ವದರಾಡಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪೇಳಾಪಟ್ಟೇನೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗೈತ್ರಿ. ಯಾಕನ್ನಿ ಸರ್, ಸಂತೀ ದಿನ ಐತಲ್ಲಾ, ಆಗ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಂದಿಗೆ, ಮುಂಜಾನಿಗೇ ರೊಕ್ಕ ಬೇಕಾಗ್ತದರಿ. ಸಂಜೆ ಮುಗ್ದ, ಮನೀಗೆ ಹೋಗೂ ಮುಂದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ರೊಕ್ಕಾನ ಖಾತೆಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡ್ತಾರಿ. ಮಂದಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗ್ಲೀಂತ, ಹೀಂಗ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೀನಿ ಸರ್ ಅಂತ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಕಸ್ವಮರ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗ್ರಾಹಕರ ಸೇವೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ನಮೂನೆಯ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು ಗುಂಡಪ್ಪನಿಗೆ.

“ಇನ್ನೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ಮಾಡೂಹಾಗಿಲ್ಲ, ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ರೂಲ್ಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೀಬೇಕು, ತಿಳೀತಾ? ಸರಿ.

ಮಿಸ್ಟರಲ್ಲಿ?”

“ಹಾಂಗಂದ್ರೆ ಏನಿ ಸಾಯೇಬ್ರಾ ?”

“ಮಸ್ತುರ್ರೀ... ಹಾಜರಿ ಪುಸ್ತಕಾರಿ ?”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೀ ಸರ್, ಹಿಂದಿನ ಸಾಯೇಬ್ರಾ ಅದೆಲ್ಲಾ ನೋಡೂ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಸಾಹೆಬ್ರೇ”

“ಮೊದಲು ಅದೆಲ್ಲಿದ್ದೋ, ಹುಡುಕಿ ತೆಗೊಂಬಾರಯ್ಯ ಹನುಮಂತು” ಅಂತ ಗುಂಡಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ, ಪುಸ್ತಕಗಳ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಹನುಮಂತಪ್ಪ, ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜೇಡಿನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು, ಸಂಜೀವಿನಿ ಪರ್ವತವನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ತಂದ ಅಂಜನೇಯನಂತೆ ತಂದು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟ. “ನೀವೆ ಉಡು ಕೊಳ್ಳಿ ಬುದ್ದಿ. ನಂಗಿ ತಿಳಿಯಾಕಿಲ್ಲ... ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತ. ಸಂಜೀವಿನಿ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿದ್ದ. ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದ ಧನ್ವಂತರಿಯಂತೆ ಗುಂಡಪ್ಪ ಆ ರಾಶಿಯಿಂದ ಹಾಜರಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಪಾಂಗಿತವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಬರೆದು, ಸಹಿ ಹಾಕಿ, ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ಸಹಿ ಹಾಕಿಸಿದ.

“ನಾನು ಇರೋಕೆ ಜಾಗ ಎಲ್ಲೀ ?”

“ಅಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲಿನ ಖೋಲಿ ಅದಾರಿ ಸಾಹೆಬ್ರೆ. ಅಲ್ಲೇ ಹಿಂದಿನ ಸಾಯೇಬ್ರಾ ಇರ್ದಿದ್ದರಿ....

“ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ, ಊಟಕ್ಕೆ ?”

“ಯುಳಕ, ಊರಿನಾಗೆ ಒಂದು ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಐತರಿ. ಅದರ ತಳಗೆ ಕುಂತೊಂಡು ಮಾಡಬ್ಯಾಕರಿ. ಊಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಜ್ಜವ್ವ ಐತ್ರಿ. ಅದು ಮನೀ ಊಟ ಕೊಡ್ತದರಿ”

“ಕಾಫಿ...?”

“ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗೂ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂಲಿ ಚಾ ದುಕಾನು ಅದಲ್ರಿ. ಅಲ್ಲಿಂದಾನೆ ಚಾ ತರಸ್ಕೊಬ್ಯಾಕ್ರಿ.

ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿಯ ಈ ಮಾಹಿತಿ ಕೇಳಿದ ಗುಂಡಪ್ಪನಿಗೆ ಯಾರದೋ ಮರಣ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ದುಃಖವಾಯಿತು.

(ಸಶೇಷ)

ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್

ಶಾಂತಾ ರಘು

ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಗುಡಿಗೆ ಹೊರಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ಮೊಮ್ಮಗಳು ಸುಭಾಷಿಣಿ, ಅವ್-
ಟು-ಡೇಟ್ ಅವ್ಯಯ್ಯನ ಧರ ಆಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಆಚೆ ಹೊರಟಿದ್ದು.

“ಲೇ ಸುಬ್ಬೀ ! ಯತ್ಲಾಗೆ ಹೊರಟ್ ? ನಂ ಜೊತೆ ಗುಡೀಗೆ ಬರ್ಬಾರ್ ?”
ಅಂತ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ರು.

“ಅಜ್ಜೀ ! ಎಷ್ಟ್ ಸಲ ನಿಂಗ್ಗೇಳೋದು ? ಸುಬ್ಬೀ. ಸುಬ್ಬೀಂತ ಕರೀ
ಬೇಡಾಂತ ? ಧೂ ! ಅಸಯ್ಯ !” ಅಂತ ಸುಭಾಷಿಣಿ ಸಿಡುಕಿದಳು.

“ಸಾಕೇ ಬಿನ್ನಾಣ ! ಸುಬ್ಬೀಂತ ಕರೆದ್ರೇನಂತಿಗ ? ಈಗ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ
ಸುಬ್ಬೀಂತ ಕರೆಯೊಲ್ವೆ ? ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮೀಂತ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹೆಸರಿದ್ರಾ ?” ಸುಬ್ಬತ್ತೆಗೆ
ಹೆಮ್ಮೆಯೋ ಹೆಮ್ಮೆ ! “ಹೋಗ್ಲಿ ! ಈಗ್ಬರಿಯೋ, ಇಲ್ಲೊ ?”

“ಇಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜೀ ! ನಾನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕೂ” ಅಂತ ಓಡಣಿ
ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಹೋದ್ದು.

“ರಾಮ ರಾಮಾ ! ಅದೇನು ಮೂರ್ಖೋತ್ತೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ಲಾಸೋ ನಾ
ಕಾಣೆನೇ ?” ಅಂತ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡು ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ್ರು.

ನಾವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಹರಟೆ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಿ. ಸುಬ್ಬತ್ತೆಯೋ, ವಿಡಿಯೋ
ದಲ್ಲಿ Grammy awards ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದ ನನ್ನಗನ್ನ ಹಿಡಕೊಂಡ್ರು.

“ಲೋ ಹರಿ ! ಆ ಗಬ್ಬು ಹಾಡನ್ನ ನಿಲ್ಲಿ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ. ಇವತ್ತು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು
ತಿಳೊಂಡೇಬಿಡ್ತೀನಿ !” ಅಂತ ಕೂತರು.

“ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಅಂತ ನೆನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಹಲ್ಲು
ಬಿದ್ದ ಫಣ್ಣು ಮುದುಕರೆಲ್ಲ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇದಾರಲ್ಲಾ - ಆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಂದ್ರೆ ಏನು
ಅಂತ ನಂಗೆ ಸರಾಗಿ ಹೇಳಿಗ !” ಅಂದ್ರಲ್ಲ, ನೋಡ್ಬೇಕು !

“ಅಯ್ಯೋ ಸುಬ್ಬೇ! ಕಾಡು ಬಾ, ಬಾ ಅನ್ನತ್ತ; ಊರು ಹೋಗು, ಹೋಗು ಅನ್ನತ್ತ. ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಯಾಕೇ ನಂಗೂ, ನಿಂಗೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಉಸಾಬರಿ? ನಡೀ, ಗುಡೀಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಅಂತ ಗಂಡ ಗುಂಡೂರಾಯ್ರು ಹೇಳಿದ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ ಕಾನೆ?

“ನೀವು ಸುಮ್ಮಿರಿ! ನಿಮಗ್ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಹರಿ! ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿ! ಬ್ಯಾಂಕು, ಸ್ಕೂಲು, ಆಫೀಸು, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಹಾವಳಿ! ಕೊನೇಗೆ ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಕದಲಿಸೋಕೂ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗೆ ಹಾಕ್ತೀವಿ ಅಂತಾರಲ್ಲ! ಸಂಜೆ ಆದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕು, ಗಂಡ್ಣುಕ್ಕು, ಎಲ್ಲ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ಲಾಸೂಂತ ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಅದು ಹ್ಯಾಗೋ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡತ್ತೆ?” ಅಂತ ಅತ್ತ ಪಟ್ಟಾಗಿ ಕೂತೇಬಿಟ್ಟು, ಪಾಪ! ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಬಂತು ಪೀಕಲಾಟ!

“ಅಜ್ಜೇ! ಇಷ್ಟು ತಿಳಕೋ ಸಾಕು. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಂದ್ರೆ, ಒಂದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮೆಷಿನ್ನು. ನೀನು ಕರೆಕ್ಟಾಗಿ ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ರೂ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳ್ತಿದತ್ತೆ. ಅವ್ವೆ!” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಓಡಿ ಹೋಗೋಕೆ ನೋಡಿದ.

ಅತ್ತೆ, ನಂದಿ ಥರಾ ಅಡ್ಡ ನಿಂತೊಂಡು, “ಸಾಕೋ ಬಡಿವಾರ! ನಾನೂ ಒಂದಷ್ಟು ವಿಷ್ಯ ತಿಳೊಂಡಿದೀನಿ ಗೊತ್ತೆ? ಅದೇನು Soft wear, Hard wear, Mediun wear ಅಂತಾ ಇರ್ತಾರಲ್ಲ? ಹಂಗಂದ್ರೇನು? ಏನಾದ್ರೂ ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡೋ ಕಂಪ್ಯೂಟರೆ? Hard wear ಅಂದ್ರೆ ದಪ್ಪ ಕಾಂಚೀಪುರಂ ಸೀರೆ, Soft wear ಅಂದ್ರೆ ಜಪಾನ್ ಪಿಫಾನ್, Mediun wear ಅಂದ್ರೆ ವಾಯಲ್ ಸೀರೆ ಅಂತಾನೇ?” ಅಂತ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗಿದ್ದ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ನಮಗೆಲ್ಲ ನಕ್ಕು ಪಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ್ವು. ಹರಿ ಕಣ್ಣೊರಸಿಕೊಂಡು, “ಅಯ್ಯೋ, ಅಜ್ಜೇ! ನಿಂಗ್ಯಾರು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳ್ತೋರು? ಶೋಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿ ದೀಯಾ ಸ್ಟೆಲ್ಲಿಂಗ್ ಸರಾಾಗಿ ತಿಳೊಕ್ಕು, Hard wear ಅಲ್ಲ—Hardware! ಅಂದ್ರೆ, ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್, ಸ್ಕ್ರೀನು, ಎಲ್ಲಾ ಇರತ್ತಲ್ಲ — ಆ ಮೆಷೀನ್‌ಗೇ ಆ ಹೆಸ್ತು. Software ಅಂದ್ರೆ ನಾವು ಆ ಮೆಷೀನ್ ಒಳಗೆ ಹಾಕ್ತೀವಲ್ಲ, ಕ್ಯಾಪೆಟ್‌ಗಳು—ಅವು. Input ಅಂತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಂತಿಟ್ಟೋ. ಮೆಷೀನ್ ಹೇಳೋ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ Output ಅಂತಾರೆ. ನೀನು ಸರಾಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಸರಾಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳತ್ತೆ— ಅಂತ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವರಿಸ್ತೆ, ಪಾಪ.

ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಮುಖ ಸ್ವಲ್ಪ Blank ಆಗಿತ್ತು!

ಬರಲಿದ್ದ ಗಂಡಾಂತರ ಕಂಡ ಗಂಡೆದೆಯ ಗಂಡ ಗುಂಡೂರಾಯ್ತು—
 “ನಿಮ್ಮಜ್ಜೀಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗೋ ಹಾಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿರೋ. ಸುಬ್ಬೇ, ಈಗಾ, ನೀನು
 ದಿನಾ ಬೇಳೆ ಹುಳಿ ಮಾಡೋ, ನಿಮ್ಮಜ್ಜೀ ಕಾಲದ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಪಾತ್ರೆ ಇವೈಲ್ಲಾ—
 ಅದೇ ಮೆಷಿನ್ನು— Hardware ಅಂತಿಟ್ಕೊ. ಹುಳಿ ಮಾಡೋಕೆ ಬೇಕಾದ
 Recipe ಇದ್ದಲ್ಲಾ— ಅದೇ ಕಣೇ — ಬೇಳೆ ಹಾಕೋದು, ಹುಣಸೆಹಣ್ಣು
 ಕಿವಿಚೋದು, ಮಸಾಲೆ ಹಾಕೋದು ಇವಲ್ಲಾ Software ! ನೀನು ಸರಾಗ
 ಹಾಕಿದ್ರೆ—ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸಾಗಿ ಫುಮ ಫುಮಾಂತ ತಯಾರಾಗತ್ತಲ್ಲಾ ಸಾಂಬಾರು—
 ಅದೇ Output ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೋ ನೀನೇ Operator ! ಈಗ ಅರ್ಥ
 ಆಯ್ತೇನೇ ?” ಅಂತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗೆ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿವರಣೇನೇ ಕೊಟ್ಟು
 ಬಿಟ್ಟು !

ಸುಬ್ಬತ್ತೆಯ ಮುಖ ಮೊರದಗಲವಾಯ್ತು !

“ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟೇನೇ ? ಇದನ್ನ ಹೇಳೋಕೆ ಒದ್ದಾಡ್ತೀಯಲ್ಲೋ ಹರಿ !”
 ಅಂತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೈನ್ಸನ್ನು ಅರೆದು ಕುಡಿದಿರೋ ನನ್ನ ಮಗನ್ನ ಹಂಗಿಸಿದ್ದು. ಹರಿ,
 ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕುಡಿದ ಹಾಗೆ ಮುಖ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ. ಸುಬ್ಬತ್ತೆಯ ಮೊಮ್ಮಗ ರವಿ,
 “ಅಜ್ಜೀ ! ಇಷ್ಟೇ ಅಂದೋಬೇಡ ಇನ್ನೊಂದು 50 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್
 ಮಾಡ್ತೇ ಇರೋ ಕೆಲ್ಸಾನೇ ಇರೊಲ್ಲ ! ರಸ್ತೆ ಮಾಡತ್ತೆ, ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟತ್ತೆ,
 ಹಾಕ್ಚರ್ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡತ್ತೆ, ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡತ್ತೆ, ಅಂಗಡೀಗೆ
 ಹೋಗತ್ತೆ, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡತ್ತೆ, ಪಾತ್ರೆ ತೊಳ್ಳತ್ತೆ—ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲ್ಸ
 ಮಾಡೋ Robot ಬರೋ ಕಾಲ ದೂರ ಇಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜೀ !” ಅಂತ ಬಲು ಸಂಭ್ರಮ
 ದಿಂದ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಸುಬ್ಬತ್ತೆಗೆ ಏನೂ ಅಂಥಾ Impress ಆದ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ.

“ಉದ್ಧಾರವಾಯ್ತು ! ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲ್ಸಾನೂ ಮೆಷೀನೇ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ
 ಮನುಷ್ಯ ಏನ್ತಾನೇ ಮಾಡೋದು ? ಸೋಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಲು ಅನುಕೂಲಾ
 ಆಯ್ತು ಬಿಡು. ಕೋತೀಗೆ ಕಳ್ಳು ಕುಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು—ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ
 ಸಿಕ್ಕಿ ! ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ನಿಮಗ್ಬದ್ದು ಅದೇ ಊಟ ಮಾಡಿ, ನಿಮಗ್ಬದ್ದು ಅದೇ
 ನಿದ್ದೇನೂ ಮಾಡಿಬಿಡ್ಲಿ ! ಮೈಗಳ್ಳರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಆಗತ್ತೆ !” ಅಂತ ಭವಿಷ್ಯದ
 ಬಗ್ಗೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದು.

ರವಿ ಬಿಡ್ಲಿಲ್ಲ. “ಅದೇನಜ್ಜಿ ಹಾಗಂತೀಯಾ ? ಮನುಷ್ಯಂಗೇ ಒಬ್ಬ ಮೆಷೀನ್ ಗುಲಾಮ ಸಿಗ್ತಾನೆ. ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲೇ ?”

“ಏನೋಪ್ಪ ! ತಲೆ ಒಲೀತೂಂತ ಬಂಡೇಗೆ ಹಾಯ್ಬಾರ್ದು . ಇದೆಲ್ಲಾ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ದೂಪ ಹಾಕ್ದಂಗೇ. ಮೆಷೀನ್ ನಮಗೆ ಗುಲಾಮನೋ, ಇಲ್ಲಾ, ಮನುಷ್ಯನೇ . ಕಡೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮನಾಗ್ತಾನೋ ? ಯಾರು ಕಂಡ್ರು ? ಸರಿ, ಸರಿ, ನಡೀರಿ ಗುಡೀಗೆ” ಅಂತ ತಮ್ಮದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು, ಗಂಡನ್ನೂ ಎಳ್ಕೊಂಡು, ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಗುಡಿಗೆ ಹೋದ್ರು.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀ ಬಿಲ್ವ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

(ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್, ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕೇಟರ್ಸ್, ಕನ್ಸಲ್ಟಂಟ್ಸ್)

ಎಲ್ಲ ತರಹ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಜಾಬ್ ವರ್ಕ್‌ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ವಿಳಾಸ :

ಬಿ. ಆರ್. ಮೋಹನರಾಜು ಕಾಂಪೌಂಡ್

ಚೆನ್ನಗಾನಹಳ್ಳಿ

ದೂರವಾಣಿ ಪಿ. ಓ.

ಬೆಂಗಳೂರು 560061

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM

Karnataka Insecticides & Fungicides

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50 gms, 100 gms, 500 gms and 1 kg and economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by ·

S. V Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE 560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕಾಶ್ಯಪ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

111/1, ತ್ರಿನಿಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಅಪರಂಜಿ ಜಾಹೀರಾತು ದರಗಳು

ಪೂರ್ಣ ಪುಟ (Full Page)-	ರೂ. 800/-	ಮೂರು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತತ
ಅರ್ಧ ಪುಟ (Half Page)-	ರೂ. 400/-	
ಕಾಲು ಪುಟ (Quarter Page)-	ರೂ. 250/-	

ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಚೆಕ್ಕುಗಳೊಡನೆ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

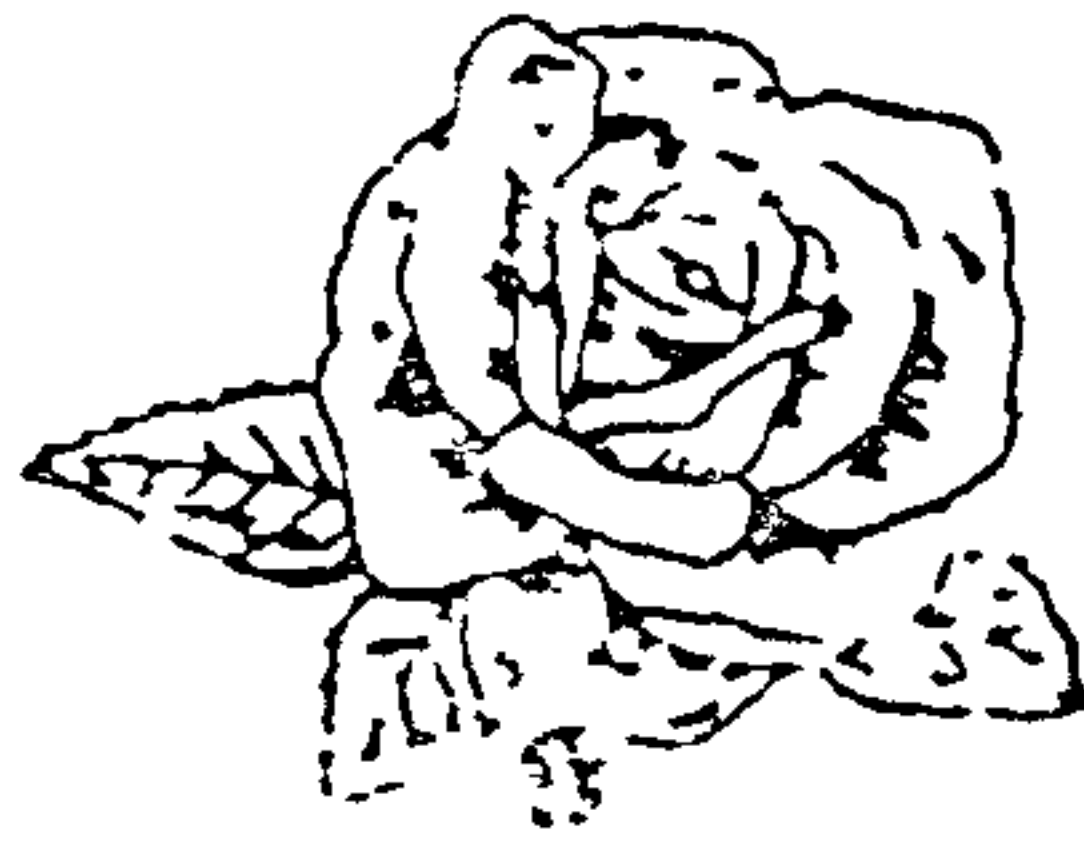
ವಿ.ಸೂ:- ಚೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೂದಿಸಬಹುದು

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ 395902 ತಂತಿ 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ -

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಕುಭಾರಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನೋ-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ 364118